

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ΄

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΕΛΕΝΗ

Ο ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ ΟΡΘΟΣ

Ὁ Μάγοι τῆς Ἀνατολῆς, κρατήσατε τὸ βῆμα!
Καὶ σὺ Ἀστέρι ἀγρόφωνο, μέσ' στὸ οὐράνιο κῶμα
ὄν κύνος μὴ πειῶς.

Πνίξε, ὦ Φάνη ἐρημική, τὸ μυστικὸ παλμό σου,
γιατὶ τοῦ Ἀπίερου τὴν Ψυχὴ, γιατί τὸν Πλαστοργό σου
στὰ σπλάγχνα σου κρατῶς.

Μάγος ἐγὼ κ' ἢ Μοῦσά μου θλιμμένος Τειρεσίας
στοῦ κόσμου τὸν Οἰδίποδα, ποῦ ἂν λέγεται Μεσσίας
ἢ Πλάστης δὲν ρωτῶ,
μέσα στὴ φάνη τοῦ Παντὸς ποῦ, ὦιμέ, ξαναγεννιέται
τοῦ Ὀλέθρου τὸ Μυστήριον, ἢ Μοῦσά μου πειυέται
μὲ ἀτρόμητο χρῆσμο.

Κι' ἀνίσως σεῖς, τοῦ Ἰσραὴλ συννεφιασμένοι μάγοι
τῆς ἐρημίας σκίζοντας τ' ἀμμόσπαρτα πελάγη,
μὲ σῦνρα, μὲ χρυσὸ
καὶ μὲ λιβάρι τρέχειτε τὸ Τέκνον νάσπασθῆτε,
γιατὶ τὸν τρανὸ Πατέρα του, σταθῆτε! ὦ σταθῆτε!
δῶρα κρατῶ κ' ἐγώ.

Καὶ στῆς Ἀγάπης τὴν πηγὴ, στῆς συμποναῖς τὸ θρόνο,
στὸν καταρράχη τῆς στοργῆς καὶ στοῦ Δικαίου, τὸν μόνο,
τὸν Ἄγνωστο Θεό,
Μάγος τοῦ Πόνου ἢ Μοῦσά μου γὰ καρδιακά της δῶρα
δίνει τὸ αἰμόβρεχο Ἄραράι καὶ τῆς Μεσσηνίας τόρα
προσφέρει τὸν πνιγμό!...

ΠΑΝΑΣ

Η ΘΕΟΜΗΝΙΑ

ΒΘΕΙΑ ὁδὸν ἐξουδετερώνει τὴν χαρὰν τῶν Ἁγίων ἡμερῶν βαθεῖα ὁδὸν ἀπλώνεται εἰς τὴν Ὑψηλίαν.

Ἡ Μεσσηνία δὲν ὑπάρχει πλέον ἐτηλεγράφησαν οἱ ἀναποκρίται τῶν ξένων ἐφημερίδων. Δονήσεις ὑποχθόνιοι, κραδασμοὶ ὑπόγειοι, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς 15/28 Δεκεμβρίου μετέβαλον εἰς ἐρείπια τὴν ὀραίαν πόλιν τῆς Σικελίας, ἐπήνεγκον δὲ ἀνυπολόγιστους καταστροφάς καὶ εἰς ἄλλας γειτονικάς πόλεις, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐναντι Ἰταλικῆς ἀκτῆς πόλιν Ρήγιον.

Τὸ τρομερὸν ἄγγελμα ἀντήχησε πένθμιον ἀνά τὰ τέσσαρα πέρατα τῆς Ὑψηλίας. Πρῶτος ἐσπευσεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ὀλέθρου, τὸν τόπον ὑπὲρ τὸν ὅποιον ὁ ἀπαίσιος Γίγας τῆς καταστροφῆς ἐτάνυσε τὸ ἀτέμον σαβάνον του, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Ἐμμανουὴλ Γ' μετὰ τῆς Βασιλίσσης Ἑλένης, καὶ ξένοι στόλοι κατέπλευσαν καὶ βοήθειαι ἄλλαι καὶ ἔρανοι ἠνοίχθησαν πρὸς περιθάλμιν καὶ συνδρομὴν τῶν παθόντων.

Εἰς ἑκατὸν πενήκοντα ἑξ' χιλιάδας ἀνήλθον οἱ ὑπὸ τὰ ἐρείπια εὐρόντες τὸν οἰκτρὸν θάνατον, ἀπειροὶ δὲ εἶναι οἱ ἀκρωτηριασθέντες, οἱ παραφρονήσαντες καὶ οἱ πλανώμενοι ἡμιπαράφρονες καὶ αἱ ἀνά τοὺς ἀγρούς ἀστεγοὶ οἰκογένεια.

Ὡς ἂν μὴ ἦρκει δὲ ἡ ὑποχθόνιος καταστροφή, προσετέθη καὶ ἡ ἐκ τοῦ ὕψους στοιχείου καὶ ἡ ἐκ τοῦ πυρός ἀκόμη. Ἄμα τῷ πρώτῳ κραδασμῷ τοῦ ἐδάφους, κραδασμῷ ἰσχυροτάτῳ, ὅστις ἐκ θεμελίων ἀνέτρεψε πᾶν οἰκοδόμημα, οἱ περισοθέντες κατέφυγον εἰς τὴν προκυμαίαν. Ἄλλ' ἐκεῖ ἀποτροπαυότερος θάνατος τοὺς ἀνέμενε. Τὸ κρηπίδιωμα τῆς προκυμαίας ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς κατεποντίσθη εἰς τὸ ἀβυσσολέον ὕδωρ, συμπαρασύρον τὸς ἀπέλιπας ναυαγούς τῆς ξηρᾶς εἰς ἐνάλιον θάνατον, κῆμα δὲ πελώριον ἔφωθεν ἐφόρμησε κατὰ τῆς πόλεως συμπληρώνον τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον.

Καὶ ἔπειτα γλώσσα πυρὸς οὐρανομήκεις ἀνέθορον ἀπὸ τὰ τέσσαρα τῆς πόλεως ἄκρα καὶ ἐποφράγησαν τὸν ὀλεθρον.

Λίθος ἐπὶ λίθου δὲν ἔμεινε. Τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τοῦ Δημαρχείου εἶναι σήμερον σωρὸς ἐρειπίων. Τὸ μέγαρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου μετεβλήθη εἰς σωρὸν ὀγκολίθων καὶ χωμάτων. Τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἰταλίας βουρὸν καὶ αὐτὸ ἀπὸ χωμάτα καὶ λίθους. Μετὰ βίας κατώρθωσαν νὰ περισώσουν ἐξ αὐτοῦ εἰκόσιν ἑκατομμύρια φράγγων. Καὶ οἱ ναοὶ καὶ τὰ Προξενεῖα καὶ τὰ μέγαρα καὶ οἱ οἰκοδομοὶ καὶ αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι, ὅλα χωμα καὶ λίθοι εἰς σωρούς. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Ὀλέθρου μὲ τὴν πνοὴν του ἐσάρωσε τὰ πάντα. Καὶ μόνον εἰς τὴν ἀγρίαν αὐτὴν εἰκόνα μέσα, διακρίνεται ὄρθιον, ἄρτιον, τὸ ἄγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος, κατεφωτισμένον τὴν ἀνθρωπίνην μηδαιμότητα, σύμβολον αὐτὸ ἐνός τῶν καταστρεπτικῶν στοιχείων.

Σηναὶ ἀνατριχιαστικά, σηναὶ ἀπεριγράπτου φρίκης ἐξετυλίχθησαν καὶ ἐκτυλίσσονται μέσα εἰς τὰ χαλάσματα καὶ παρὰ τοὺς ἐτοιμορρόπους τοίχους καὶ κάτω ἀπὸ τὰ χωμάτα ἀκόμη. Οἰκογένεια ἀλλόφρονες ἐξορμῶν ἀπὸ μέσα, ἀνθρωποὶ ἡμίγυμνοι φέροντες ἐπ' ὤμων προσφιλεῖς νεκρούς, ἄλλοι ἀχειρες τρέχουν, νεάνιδες κτυποῦν τὰς κεφαλὰς των εἰς τοὺς τοίχους ζητοῦσαι τὸν θάνατον καὶ ἄλλοι, πλούσιοι χθές, ἐπαιτοῦν τὸν ἄρτον σήμερον καὶ ζητοῦν ριγοῦντες τεμάχιον ὀθόνης διὰ νὰ προφυλάξουν τὰ μέλη των ἀπὸ τὸ ψῆχος.

Εἰς ἐπίμετρον ἠνοίξαν οἱ καταρράχαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὀρηκτικὴ βροχὴ ἐπὶ ἡμέρας ἔδωκε πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομηνίας. Καὶ ὁ ὑποχθόνιος Γίγας ἐξακολουθεῖ ἀπὸ καροῦ εἰς καιρὸν κραδαίνων τὴν γῆν καὶ καταστρέφον, ὅτι ἀπέμεινεν ὀρθόν. Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν καταστροφήν λάμπουν φωτιζόμενοι ἀπὸ Ὑπερχόσμον Φῶς οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ δοκιμασθέντος Λαοῦ ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Γ' καὶ ἡ Ἑλένη, εἰσδύοντες εἰς τὰ καταρρέοντα ὀλονεν ἐρείπια, ἀνασύροντες ζῶντας τοὺς καταχωσθέντας, περιθάλλοντες, σκορπίζοντες ἀφειδῶς τὸ χρῆμά των, σκορπίζοντες παντοῦ τὴν παραμυθίαν, συμπονούντες εἰλικρινῶς μαζῇ μὲ τοὺς παθόντας καὶ δίδοντες εἰς τοὺς προσδοκούντας εἰς βοήθειαν στρατοῦς, στόλους, ἀρχάς, χειροῦργους, νοσοκόμους, τὸ παράδειγμα τοῦ ἰδεωδεστέρου Ἀλτροῦισμό.

Ἐπὶ τόπου, τοῦ τόπου εἰς τὸν ὅποιον ὅλα τὰ τρομερὰ στοιχεῖα τῆς Φύσεως ἔδωκαν τὴν ἀπαίσιαν συναλίαν των, ἐσπευσεν ἐκπληροῦσα στοιχειώδης καθήκον, καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀποστείλασα δύο πολεμικά της τὴν «Σφακτηρίαν» καὶ τὴν «Κρήτην» μετὰ τροφίμων, ἰατρικῶν βοηθειῶν, χειροῦργείων κλπ. καὶ οὕτω τὸ ποικιλόχρομον θέαμα τῶν κρηματιζουσῶν ἐντὸς τοῦ στενοῦ τῆς Μεσσηνίας σημαίων τῶν μεγάλων κρατῶν στίζει καὶ ἡ γαλανόλευκός μας.

Ἡ «Εἰκονογραφημένη» δὲν ἠδύνατο νὰ ὑστερήσῃ τῶν ἄλλων ὀργάνων τοῦ Τύπου καὶ ὀργάνωσεν ἀμέσως εἰδικὴν ἀποστολὴν ἐκ τριῶν βοήθων ἀποτελούντων τὴν φωτογραφικὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, ἥτις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Περιοδικοῦ κ. Δ. Δημερ, ἀδείξαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐπέβη τῆς «Σφακτηρίας» ἀποπλευσάσης τὴν νύκτα τῆς 20 Δεκεμβρίου.

Η ΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΕΧΑΘΗ

Μία ἀπὸ τὰς ὀχυράς πόλεις τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας, κειμένη ἐπὶ τῆς Σικελίας καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ στενοῦ τῆς Μεσσηνίας, ὅπερ συνδέει τὴν Ἰουρηνικὴν θάλασσαν μὲ τὸ Ἴόνιον πέλαγος. Ἡρίθμει πρὸ δεκαετίας ἢ Μεσσηνία 150 χιλ. κατοίκων καὶ ἦτο πρωτεύουσα τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, πλαισιουμένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ συνορευούσης μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν Κατάνης καὶ Παλέριου, ἐχούσης δὲ ἐπιφάνειαν 3,226 τετραγ. χιλιομέτρων καὶ 553,500 κατοίκων.

Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τὴν συνέδεε μετὰ τοῦ Παλέριου καὶ τῶν Συρακουσῶν, ἦτο δὲ ἔδρα ἀρχιεπισκόπου, εἶχε Πανεπιστήμιον, μουσεῖα,

Handwritten signature in Greek: Εμμανουήλ Γ' Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας

Φωτογρ. Ε. Σανθοπούλου — Ἀθήνα, ὁδὸς Ἐρμού 10.

μεγάλην βιομηχανίαν μεταξωτῶν καὶ ζωηρὸν ἐμπόριον εσπεριδοειδῶν ἰδίᾳ, σταφυλῶν, οἴνων καὶ ἐλαίων. Ἦτο θαυμασίως ἐπιτιμημένη εἰς σπήμα ἀμφιθέατρον ἐπὶ τοῦ λόφου Δυναμάρε, δεσπόζουσα εὐρυτάτου φυσικοῦ λιμένος, ἀλλ' ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς βορείους καὶ νοτίους ἀνέμους.

Κτισθεῖσα ὑπὸ πειρατῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ζανκλά, ὅπερ σημαίνει δρέπανον, ὡς ἐκ τοῦ φυσικοῦ σχήματος τοῦ λιμένος αὐτῆς, κατελήφθη ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῶν Πελαγονικῆς καταγωγῆς Σιζουλῶν, κατελήφθησαν ἐκ Δαλματίας, ἐξ ὧν ἔλαβε καὶ ἡ Σικελία τὸ ὄνομά της, ἔπειτα τῶν Χαλκιδαιῶν, τῶν Σαμίῶν καὶ τέλος ὑπὸ φρυγῶν Μεσσηνίων οἵτινες καὶ ἔδωκαν αὐτῇ τὸ ὄνομα *Μεσσαῖνα*. Περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Μαμεριτιῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡ Μεσσηνία ἐζήτησε βοήθειαν παρὰ τῶν Ρωμαίων, τοῦθ' ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ εὐκαιρία νὰ καταληφθῇ ἡ Σικελία ὑπὸ τῆς Ρώμης κατὰ τὸ 246 μ.Χ. Τῷ 831 κατελήφθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, τοὺς ὁποίους ἀπεδιώξαν πάλιν τῷ 1061 οἱ Νορμανδοί. Περιήλθεν εἰτα εἰς χεῖρας τῶν Βασιλέων τῆς Νεαπόλεως, ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Σικελικοὺς ἐσπερινούς καὶ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἀραγωνίων οἵτινες καὶ τὴν διετήρησαν μέχρι τοῦ 1674, ὅτε βοήθουμένη ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' ἐξηγήθη κατ' αὐτῶν, δοθείσης δὲ ναυμαχίας λυσσώδους ἐξωθι τοῦ λιμένος τῆς παρὰ τὰς νησίδας Στρόμπολι καὶ Ἀγκόστα, μεταξὺ τοῦ ἐνδόξου Ὁλλανδοῦ ἀντιναύαρχου Μιχαὴλ Ἀδριανοῦ Βάν Ρουϊντε, σταλέντος πρὸς βοήθειαν τῶν Ἰσπανῶν κατὰ τοῦ ναύαρχου τοῦ Λουδοβίκου Duquesne, κατεστράφη ὁ στόλος τῶν Ἀραγωνίων, ὁ δὲ Ὁλλανδὸς ναύαρχος τραυματισθεὶς κατὰ τὰς κνήμας ἀπέθανε, μεταφερθεὶς εἰς Συρακούσας, ὁπότεν ὁ νεκρὸς του μετηνέχθη εἰς τὴν Ὁλλανδίαν μετὰ μεγάλων τιμῶν, ἀποδώσαντος τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ αὐτοῦ τοῦ Γάλλου Βασιλέως.

Τέλος τῷ 1848 ἐπανεστάτησε κατὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐβουβαρδίσθη ἀσπλάγχχνος, ἀντέστη δὲ κατὰ τῆς λεγεῶνος τοῦ Γαριβάλδη μέχρι τοῦ 1861.

Ἐπὶ πλέον ἦτο πατρίς τοῦ ἱστορικοῦ Δικαιάρχου καὶ τοῦ φιλοσόφου Εὐημέρου.

Μνημεῖα ἀρχαῖα δὲν διέσωζεν ἡ Μεσσηνία, διότι ὅλα κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς σεισμῶν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ τρομεροῦ τοιοῦτου τοῦ 1783. Διεσώζετο ὁμως ὁ Μητροπολιτικὸς Ναός, τοῦ ὁποίου τὴν οἰκοδομήσιν ἤρχισεν ὁ Νορμανδὸς κόμης Ροζέ κατὰ τὸ 1098, ἀπεπεράτωσε δὲ ὁ υἱὸς του Ροζέ Β' βασιλεὺς τῆς Σικελίας. Ἔιχεν ἐπίσης καὶ ἄλλους ναοὺς κοσμομένους ἀπὸ θαυμάσια ἔργα τέχνης, ἰδίᾳ ζωγραφικῆς.

✽

Τὸ ὄνομα τοῦ κόμης Ροζέ συνδέεται πολὺν μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Μεσσηνίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς φυλῆς μας. Ὑπῆρξαν δύο Ροζέ. Ροζέ ὁ πρῶτος, νορμανδὸς κόμης τῆς Σικελίας καὶ δούξ τῆς Καλαβρίας, γνωστὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον Μέγας Κόμης καὶ ὁ υἱὸς του Ροζέ ὁ Β' βασιλεὺς πλέον τῆς Σικελίας. Ὁ πρῶτος γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1040 ἦτο τελευταῖος υἱὸς τοῦ Ταγκρέδου τοῦ Ὀτβίλ. Ὁ ἀδελ-

Η ΧΗΡΑ ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
Ἡ ὑπάτη παρηγορία τῶν δοκιμασθέντων πληθυσμῶν.

φός του Ρομπέρ Γκισκάρ κατὰ τὸ 1058 τὸν ἐκάλεσε εἰς Ἰταλίαν καὶ τοῦ ἀνέθεσε νὰ περατώσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Καλαβρίας καὶ ἐκεῖνος συγκεντρῶσας τὰς δυνάμεις του κατέλαβε τὸ Ρήγιον, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη, μετ' ὀλίγον δ' ἐκλήθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν εἰς Σικελίαν, διηρημένον εἰς φατρίας καὶ κατατετημημένον. Προσέφερε τότε τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν ἐμίσην Μπέν-Χουμένᾶ κατ' ἄλλου ἐμίρου τοῦ Μπέν Χαμνέδ καὶ ἐντεῦθεν ἀρχίζει πλέον ἡ κατάληψις τῆς Σικελίας ἥτις διήρκεσε 30 ἔτη καὶ τὴν ὁποίαν ἐπεράτωσεν ὁ Ροζέ με ὀλίγας ἑκατοντάδας ἱπποτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1071 ὁ Ροζέ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Κόμης, ἡ δὲ Σικελία ἀπέτελεσε μέρος τοῦ δουκάτου τῆς Ἀπουλίας.

Τὸν Ροζέ Α' θανάτῳ τῷ 1101 διεδέχθη ὁ υἱὸς του Ροζέ Β' γεννηθεὶς τῷ 1093 ἀνακηρυχθεὶς δὲ κόμης τῆς Σικελίας καὶ δούξ τῆς Καλαβρίας, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν κατ' ἀρχὰς τῆς μητρὸς του Ἀδελαΐδος. Τῷ 1131 ὁ συγγενὴς του ἀντιπάπας Ἀνάκλητος τῷ ἔδωκε τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῆς Σικελίας μετ' ἐπιτεφροφυλακίαν τῶν Λουκῶν τῆς Καπύης καὶ τῆς Νεαπόλεως. Μετ' ὀλίγον ὁμοῦ ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος Β' ἠθέλησε νὰ τὸν πολεμήσῃ, ἀλλὰ συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη, νικηθεὶς κατὰ τὸ 1139 πλησίον τοῦ φρουρίου τοῦ Καλοῦτσο, ὅτε ἠναγκάσθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐπὶ τῆς Καπύης ἐξουσίαν τοῦ Ροζέ καὶ τὴν κυριαρχίαν του ἐπὶ τῆς Νεαπόλεως. Ἐπειτα διεξήγαγε πόλεμον μακρὸν κατὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος Μανουήλ, ὅστις διεξεδίκε τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν. Ὁ Ροζέ κατέλαβε τότε τὴν Κέρκυραν, ἐνῶ ἡ ἀκολοθία του κατῆλθεν ὅπως διαρπάσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ταυτοχρόνως ὄργάνωσεν ἀποστολὰς ἐναντίον Ἀφρικανῶν καταδρομῶν, μετέφερε δὲ εἰς Σικελίαν μαθῶν ἐξ Ἑλλάδος τὴν καλλιέργειαν τῆς μωρέας καὶ τὴν μεταξουργίαν, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ πλοῦτος μετέπειτα τῆς ἀτυχοῦς νήσου.

✽

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Ἦτο γεγραμμένον φαίνεται κατὰ καιροῦς νὰ διδῇ τὸν φόρον τοῦ αἵματος ἡ πολυπαθὴς Ἰταλία εἰς τὸν ὑποχθόνιον Μινώτανρον. Ἡ Καλαβρία καὶ ἡ Σικελία καὶ σχεδὸν ὁλόκληρος ἡ νότιος Ἰταλία ὑπῆρξαν θέατρα τρομερῶν σεισμικῶν καταστροφῶν. Τῷ 91 π. Χ. τὸ Ρήγιον κατεστράφη ὑπὸ σεισμοῦ. Κατὰ τὸ 524 μ. Χ. ἐσημειώθη μία ἀπὸ τὰς μεγολυτέρας καταστροφάς. Τρομερὸς σεισμὸς συμβὰς ἠρήθησε περὶ τὰς 200000 θυμάτων καθ' ὅλην τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον συνεισέφερε καὶ ἡ Ἰταλία. Τῷ 1693 ἄλλος σεισμὸς ἐστοίχισε 60000 κατοίκων διὰ τὴν Σικελίαν. Τῷ 1783 ἄλλος κατέστρεψεν ὅ,τι εἶχεν ἀνορθωθεῖ. Ἀφίνομεν δὲ τὰς ἄλλας ἀλλεπαλλήλους καταστροφὰς τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Καζαμίτσιουλα καὶ τῆς Ἰσχίας καὶ τῆς Καλαβρίας, τὰς ὀφειλομένας εἰς ἐκρήξεις τοῦ Βεζουβίου, τοῦ Στρόμπολι καὶ τῆς Αἰτνης.

Παρὰ τὴν Μεσσηνίαν ἔρχεται τὸ Ρέτζιο ἢ τὸ Ρήγιον Ἰούλιον, πόλις τῆς Καλαβρίας δεινοπαθοῦσα ἀπὸ τῆς κτισέως τῆς καταστραφεῖσα δὲ ἐπανειλημμένως. Τὸ Ρήγιον ἀνήκει εἰς τὴν ἀπωτάτην Καλαβρίαν, κεί-

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝ.— ΕΞΩΘΙ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡ. ΣΤΑΘΜΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Εἰς τὴν μουσικὴν, φράσεις τιγὲς μουσικαὶ ἐπαναλαμβάνόμεναι, καλούμεναι δὲ ματιβ, ὀκνεθναιζοῦν διάφορα περιστατικὰ τῶν προταγωνιστοῦντων προσώπων κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ δράματος. Οὕτω καὶ ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ἄς χρησιμοποιῆσθαι ὡς ματιβ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὑπομνηστικὸν καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ αὐτὸν τὴν χαρμόσινον ἐπίσκεψιν του πρὸ διετίας εἰς Ἀθήνας, τῶρα κατὰ τὴν τραγῳδίαν τοῦ πορθιῶ τῆς Μεσσηνίας.

Η ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΗ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΟΔΟΣ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ ΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙΚΑΛΛΕΣΤΕΡΑ ΜΕΓΑΡΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΣΩΡΟΥΣ ΧΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΘΩΝ

μενον κατά το νοτιοδυτικόν άκρον της Ιταλικής χερσονήσου και έντός του στενού της Μεσοήγης, άριθμούν δε περί τας 50 χιλ. κατοίκων. Πόλις άρχαιοτάτη, κατελήφθη υπό των Ρωμαίων τή 281 π. Χ. και άπετέλεσεν άποικίαν, εις ήν έδόθη τό όνομα της θυγατρός του Καίσαρος Αύγουστου Ιουλίας. Μετ' άλλεπαλλήλους, ως και άνωτέρω γράφομεν, σεισμικάς καταστροφάς άνοικοδομήθη μετά τό 1783 επί θαυμασίω σχεδίω, έγένετο δ' έδρα άρχιεπισκόπου και ήρθημε μετά της διοικητικής περιφερείας της ως έπαρχίας 135000 κατοίκων επί έκτάσεως 1357 τετραγωνικών χιλιομέτρων, με έμπορίον και βιομηχανίαν ελαίων και άρμάτων. Η άρχαία άποικία Καλαβρία επί 3164 τετραγ. χιλιομ. ήρθημε 429.000 κατοίκων.

Ο ΥΠΟΧΘΟΝΙΟΣ ΔΑΙΜΩΝ

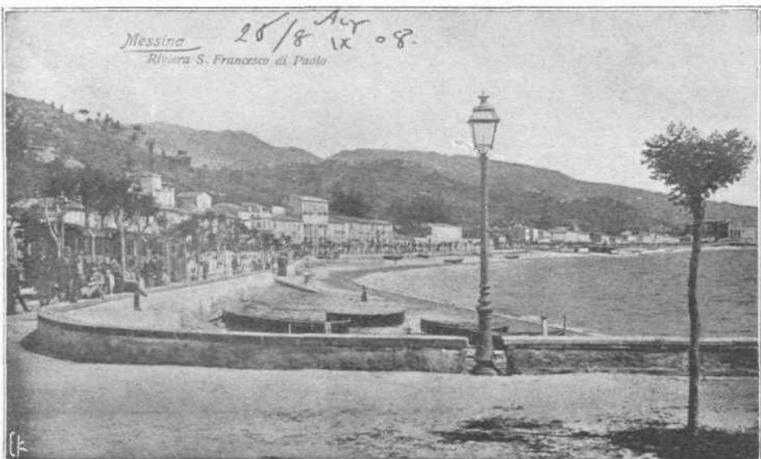
Υποχθόνιος δύναμις άπειργάσαστο κατά καιρούς την καταστροφήν των κατά τό στενό της Μεσοήγης πόλεων. Η υποχθόνιος αύτη δύναμις δέν είναι όν ύπερφυσικόν, είναι δύναμις φυσική, δύναμις πραγματική.

Γρία ήφαιστεια, ό Βεζούβιος παρά την Νεάπολιν, τό Στρόμπολι επί της Νηίδος Στρογγύλης, μιάς από τας Διπάρας νήσους και ή Άίγινα επί της Σικελίας, έκρηγνύμενα έκάστοτε έξηρηγόνο τον θάνατον, ότε μόν διά πυρήνων χειμάρων κατακλύζοντα τας γύρω κατρημένας έκτάσεις, άλλοτε δε διά σεισμικών δονήσεων κατακρημνίζοντα τά άνωθώπινα έργα έθάρπτον υπό τους σωρούς των έρειπίων χιλιάδας ύπόχθων.

Διά την προκειμένη όμως καταστροφήν δέν δύναται τις άδιστάκτως νά άποφασή. Οι σειμοί όφελόνται εις πολλές αίτίας, κυρίως όμως διακρίνονται εις δύο κατηγορίας. Εις σειμούς ήφαιστειογενείς και εις σειμούς τεκτονικούς. Οι ήφαιστειογενείς όφελονται εις έκρηξεις ήφαιστειών. Είναι γνωστόν ότι ή Γη δέν έχει κατακρημνή έντελώς και ότι μόλις ένας λεπτός — έν σχ-

σει προς τόν άγκον της — φλοιός άποτελεί την επιφάνειαν του πλανήτου μας. Τό κέντρον της άρα είναι άκόμη έν πυριφλεγή καταστάσει και όλα όσα άπαρτίζον τόν φλοιόν εύρίσκονται έν τετηνία και ρευστή συστάσει, άναπτύσσοντα άέρια και άτμούς, θέλοντας νά έξέλθουν έξ των έγκάτων. Και όσάκις εύρίσκουν έλευθέραν τήν διόδον διά των στομίων των ήφαιστειών άνοβλύζον τά πύρινα ρευστά υπό μορφήν λάβας και κατακλύζον τά πέριξ και άναθρώσκουν άέρια και άτμοί μετάλλων και έκτινάσσεται τέφρα και σποδός καλύπτοντα τας γύρω έκτάσεις. Συμβαίνει όμως είτε από κατακρημνέντα ρευστά των έγκάτων, είτε από καταπτώσεις νά άποφραγή τή στόμιον του ήφαιστειού, ό κρατήρ του, και τότε τό φράγμα μετ' όγκολίθων έκ του σώματος του ήφαιστειού και βράχων όλοκληρών νά σφραγισθή εις τό διάστημα με δύναμιν χιλιάδων τηλεβόλων και ό κραδασμός ό συνοδεύων την έκρηξιν νά καταστρέψη όλοκληρώς πόλεις. Συμβαίνει δε άκόμη όταν ύπογειός στρώματα ή πετρώματα συμπιεγή συνδέουν την περι τό ήφαιστειον έκτασιν με μεμακρυσμένας πόλεις, νά βλάπτωνται σημαντικός και αύται. Κατά την νεώτερον θεωρίαν της έπιστήμης τά ήφαιστεια δέν συγκοινωνούν μετά του κέντρου της Γης, αλλά μετά κοιλωμάτων, άίτια είναι εις μικράν από της επιφανείας άπόστασιν και είναι πλήρη τετηνίας ύλης, ήτις μη ψυχραία, αλλά άνακωκωμένη υπό την πίεσιν των άναπτύσσόμενων άτμών, έκτινάσσεται ύπ' αυτών προς τά έξω εύθες ως άνοιχθή διόδος.

Άλλη αίτια προκαλούσα σεισμικάς δονήσεις είναι ή έξξίς. Μεγάλα ποσότητες ύδάτων θαλασσίων εύρίσκουσαι ρωγμάς εις τόν βυθόν της

ΤΟ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΜΕΣΣΗΝΗΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΣΑΝ ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟ

θαλάσσης ή σήραγγας ύφαλίους εισδύουσαι προς τά έγκατα του πλανήτου, όπου λόγω της μεγάλης θερμοκρασίας μεταβάλλονται εις άτμούς. Δέν δύνανται τότε νά έξέλθουν οι ύδροατμοί διά της αυτής όδου, ή δε διαστολή των υπό την μεγάλην έκείνην θερμοκρασίαν προκαλεί ύψηλάς πιέσεις έντός των κοιλωμάτων και των ρωγμών του έδάφους, και αί πιέσεις αύται κραδαίνουσι τό έπέδαφος.

Πλήν των σειμών τούτων έχομεν και τους τεκτονικούς τοιούτους. Ως και άνωτέρω είπομεν από τόν πλανήτην μας μόνον λεπτός φλοιός έχει κατακρημνισθή. Άλλά και αύτός ψυχρόμενος όδονν διαμορφούται ρικνούμενος και όλονέν νέα στρώματα, μέσα εις τους αιώνας, ψυχονται ύπ' αυτών και συστέλλονται και αύτά και στολιδούται ό φλοιός της Γης και διαμορφούται σχηματίζων στήλια ύψους και τά έδαφικά στρώματα και τά κοιτάσματα των καταψυχόμενων εις ένόσεις μετάλλων και στοιχείων. Κατά την στολίδωσιν αυτήν του φλοιού, κατά την διαμόρφωσιν του αυτήν και την ρικνούσιν του άκόμη συμβαίνουν ύπόγειοι καταπτώσεις στρωμάτων όλοκληρών, κοιτασμάτων και έκ της τοιαύτης τεκτονικής διαμορφώσεως του πλανήτην μας προκαλούνται κραδασμοί του έδάφους, οτινες όνομασθήσαν τεκτονικοί σειμοί.

Εις τους τεκτονικούς τούτους σειμούς καταλέγονται προφανώς και οι θαλάσσιοι σειμοί. Άναφέρονται τοιαύτα φαινόμενα θαλάσσια, προκαλέσαντα παφλασμόν γιγάντιον έντός των ύδάτων μετά τεραστίων κυμάτων επιδραμόντων κατά της έξηρας, ένψ ταυτοχρόνως ισχυρός κραδασμός συνεκλόιζε τας γειτνιαζούσας άκτάς. Φαίνεται δε ότι τούτο όφελεται εις καταπτώσεις κοιλωμάτων εύρισκομένων υπό

Η ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΔΕΞΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΟ ΕΜΠ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΡΕΠΙΑ

τόν βυθόν της θαλάσσης, όν ή όροφή ύποχωρεί υπό τό άνωπολύιστον βάρος των ύπερκειμένων ύδάτων. Άλλη διαίρεσις διακρίνει τους σειμούς εις κατακορύφους, όριζοντίους και κυματοειδείς, οτινες είναι και οι καταστρεπτικώτεροι. Και ή έντοσις των άρχίζει από έλαφράς φρικιάσεως του έδάφους και φθάνει μέχρι τιναμού, συγκλονισμού αύτοχρημα, όν και ό όφθαλμός άντίλαμβάνεται. Η δε διάρκειά των από πολλοστημοριον δευτερολέπτου μέχρι μηνών. Εις την Ιαπωνίαν, παραδείγματος χάριν, αί φρικιάσεις του έδάφους είναι σχεδόν συνεχείς. Τό Περού και ή Χιλή σειονται επίσης ζωηώς. Ο σειμός του 1883 όστις κατέστρεψε την Καζαμίτσιολα της Ιταλίας διάρκεσε δεκαέξ δευτερόλεπτα.

Προκαλούν δε και σήγματα εις τό έδαφος. Οι κατά τό 1783 σειμοί της Καλαβρίας έμειναν κλαστικοί. Έν σήγμα του έδάφους είχε μήκος δύο χιλιομέτρων και πλάτος 10 μέτρων. Ένιοτε από τας ρωγμάς τούτας άναθρώσκουν άναθυμιάσεις και άποβράσματα. Τή 1891 έν Ιαπωνία έσχηματίσθη σήγμα 112 χιλιομέτρων. Άλλοτε πάλιν από τοιαύτας σεισμικάς ρωγμάς άνέθορον άτμοί και γλώσσα πυρός ή έξεσφραγονισθησαν τέφρα και λάσπη και άμμος ένψ μεγάλα διαταραχά συνέβησαν εις τας γειτνιαζούσας λίμνας, πηγάς κλπ.

Είναι προφανές ότι ούδεμία δύναμις δύναται νά άποσβήση τους σειμούς και ούδέν άνθρώπινον μέσον νά τους προλάβη. Μόνον παρατηρήσεις έπιφέρει ή Έπιστήμη επί των σειμών, δι' όργανων ειδικών, καλουμένων σειμογράφων και μικροσειμογράφων, δι' όν δύναται νά μετρήση την διάρκειαν και τό βάθος. Ούτω ό κατά τό 1857 της Καλαβρίας σειμός

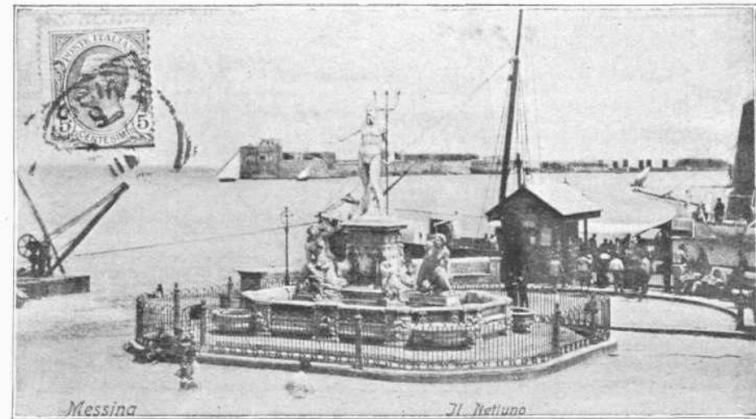
ΤΟ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΗ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΓΚΑΝΤΖΙΡΙ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΤΕΛΕΙΣ

αί μαρτυρία ειούν άληθείς, διαπιστούται και έξ αυτών των έλληνικωτάτων όνομάτων των εισημένων πόλεων. Τό Ρέτζιο, παραδείγματος χάριν έλέγετο, και λέγεται Ρήγιον. Είναι δε σπουδαίον ότι ή πόλις αύτη όφελει τό όνομά της εις γεγονός σημαντικών. Ο Στρόβων άναφέρει περί Ρηγίου τά έξής: «Ισχυρός δε μέγιστον ή των Ρηγίων πόλις και όνομασθή Ρήγιον, ως φησιν Αισχύλος διά τό συμβάν πάθος τή χώρα άποραγήναι γάρ της Ηπείρου την Σικελίαν υπό σειμού, άλλοι τε κάκεινος είρηκεν, άρ' όύ δή Ρήγιον κεκλήσεται. Τεκμαίρονται δε από των περι την Άίγινην συμπωματων και των κατ' άλλα μέρη της Σικελίας και των κατά Διπάραν και τας περι αυτήν νήσους».

Όστε τό όνομα Ρήγιον παρήχθη έκ του ρήματος ρήγινα. Ήσαν λοιπόν από τότε γνωστά τά ήφαιστειογενή και τεκτονικά φαινόμενα και άπεδίδοντο εις την Άίγινα και εις τό Στρόμπολι. Και άπεδόθη εις αυτά άκόμη και ή άπόσπασις της Σικελίας από της Ιταλικής χερσονήσου. Άρ' έτέρου εις τόν «Προμηθεά Δεσμώτην» ό αύτός ποιητής άρρηγεται τό πάθημα του Ρηγίου, άποδίδον αυτό εις τόν Τυφώνα, όστις άσβήσας κατά του Διός έφρονεθή ύπ' αυτου και έτάφη υπό την Άίγινα, ήδη δε:

κείται στενωπό πλησίον θαλασσίω
Ισοίμενος οίσιαν Αίγαιας ύπο
κορυφάς δ' έν άκραις ήμενος μηδροκτυπέ
Ήφαιστος, ένθεν έκραγήσονται ποτε
ποταμοί προς θάλαττας άγρίας γνάθους
της καλλιάρπου Σικελίας λευκάς γίας.
Τοιαύδε Τυφών έξαναζήσας χάλον
θεομής άπλήστου βέλοιο ποσινόν ζάλης.

Και έπλήθην, ως προλέγει ό Αισχύλος, ό Τυφών και οι πύρινοι ποταμοί του Ήφαιστου όχι άπαξ κατά του Ρηγίου και της Σικελίας και της Καλαβρίας. Άπό του 91 π. Χ. άρχίζον τά δεινοπαθήματά της και άνοικοδομήθη υπό του Καίσαρος Αύγουστου λαβούσα πάλιν του παλαιού όνοματος και τό όνομα Ιούλιον, έκ της θυγατρός του Ιουλίας διά νά καταστραφή πάλιν τή 1783 και νά άνοικοδομηθή πάλιν κατά τας άρχάς του λήξαντος αιώνος.

ΤΟ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΗ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΕΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ

συνεκλόνησε τό έδαφος μέχρι βάθους 11 χιλιομέτρων, ό δε του Κασάφ τή 1869 εις βάθος 48 χιλιομέτρων.

Ο ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Δέν είναι περιεργον διόλου τό ότι οι άρχαίοι Έλληνες, οι όποιοι τόσας προδόσεις είχαν κάμει εις τας έπιστήμας και τέχνας, προέβλεψαν τάς επικείμενας καταστροφάς των σειμοπλήκτων μερών. Οπως ή Μεσοήγη και άλλα πόλεις της νοτίου Ιταλίας είχαν έλληνικήν την καταγωγήν. Ούτω αί πόλεις υπό Έλλήνων κτισθείσαι έν τή μεσημβριήν Ιταλία πόλεις, άναγόμεναι εις τόν 11 π. Χ. αιώνα είναι ή Κίμη κτισθείσα κατά τό 1050 και αί μεταξύ 800 και 600 αιώνας, ως ή υπό Άχαιών κτισθείσα Σύβαρις κατά τό 720 π. Χ. ό Κρότων κτισθείς τή 710, τό Μεταπόντιον, ό Λαός, ή Σκύδρος, ή Ποσειδωνία, άπέναντι των όποιων ίστατο ό Τάρας κτισθείς υπό Σπαρτιατών τή 708 και έπειτα ή άποικία των Ιώνων Σίρις. Και μετ' αυτάς έχοντα τό Ρήγιον, άποικία των Χαλκιδάων, ή Έλαία άποικία των Λοκρών, κτισθείσα τή 580 π. Χ. Άπό ταύτας προήλθον δε ό Πυθαγόρας, ό Έμπεδοκλής, ό Ζήνων και αύται μετά των μεταγενετέρων Πυξού, Ήρακλείας και Θουρίων άπετέλεσαν την κατά τό νότιον μέρος της Ιταλίας χώραν, ήτις όνομασθή κατά τόν 5ον αιώνα Μεγάλη Έλλάς περιλαμβάνουσα τό Βρούτιον, την Μεσσασίαν, την Ιατυνίαν και την Άπουλίαν. Άλλά και ή Μίλητος και ή Γλώσσα και ή Γενάδη και ή Σκύλλα και ή Πίσκοπο Έλληνικήν έχουσι την καταγωγήν.

Άτυχώς ή πλήρης άκμής αυτή άποικία των Έλλήνων έξασθενήσασα δέν ήδυνήθη νά άντιστή κατά τόν 4ον αιώνα εις τας κατακτητικάς διαθέσεις των Ιταλιωτών και έπειτα των Ρωμαίων.

Ότι δε και του πολλού γεωγράφου Στράβωνος

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝ ΟΛΟΤΕΛΩΣ ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ ΑΤΣΙ-ΚΑΣΤΕΛΛΑΤΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΡΗΓΙΩΝ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Τρεις γνώμαι εξηνέχθησαν ήδη περί τών προκαλεσάντων τήν τρομεράν καταστροφήν αιτίων. Πρώτον τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Ρώμης ἐγγυμοδότησεν ὅτι πρόκειται περί συστολῆς τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, ἥτις συστολή συνεπάγεται περιοδικὰς δονήσεις καὶ μετατόπισιν τοῦ ἐδάφους καθ' ὀρισμένας ζώνας ἀσταθοῦς βάσεως.

Ὁ πόλις Γάλλος φυσιοδίης Κάμιλλος Φλαμαριὸν ἐν ἐπιστημονικῷ ἄρθρῳ του δημοσιεύειν εἰς τὸν ἐν Παρισίῳ ἐκδιδόμενον «Κήρυκα τῆς Ν. Ὑόρκης», ὑποστηρίζει ὅτι αἱ δονήσεις ὀφείλονται εἰς ὑδατινοὺς μεγάλης πιέσεως θέλοντας νὰ ἐκφύγουν πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν. Δηλαδή ὅτι ὑδρὸν θαλάσσιον ἢ ποτάμιον εἰσδύσαν εἰς ὑπογίους κοιλότητας, μετεβλήθη εἰς ἀτμούς, λόγω τῆς εἰς τὰ βάθη ἐκεῖνα ὑψηλῆς θερμοκρασίας, καὶ ὑπὸ πίεσιν μεζύονα τὸν 500 ἀτμοσφαιρῶν καὶ θερμοκρασίαν 1500 βαθμῶν οἱ ἀτμοὶ οὗτοι θέλοντες νὰ εἴρουν διεξέδον συγχυζόντων τὸ ἔδαφος.

Ἄλλος σοφὸς ὁ Ἑδουάρδος Σονέ, Ἀυστριακὸς γεωλόγος, πρὸς ὃν συμφωνεῖ καὶ ὁ γεωλόγος Οὐβλιγ, ἐξέφερε τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς σεισμοπλήτου ἐκτάσεως ὑποχωρεῖ ὀλονὲν καθιζάνον καὶ πιεθεῖ τοὺς ὑπογίους ἀτμούς ἀναγκάζον οὕτω τὰ ἠφαιστεια νὰ ἐκρήγνυνται. Κατ' αὐτοὺς τὸ Στρώμολι καὶ ἐν γένει αἱ Διπάροι νησίδες εἶναι τὸ κέντρον τῆς τοιαύτης καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους καὶ συνεζίζεται οὕτω ἡ μεγάλη γεωλογικὴ διαμόρφωσις, ἥτις ἀπέσπασε κατ' ἀρχὰς τὴν ἄκραν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς καὶ εἰτα τὴν Σικελίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ἄλλὰ καὶ ἀπλὴ κατολισθήσεως ἐδάφους ἂν ἔλαβε χώραν, ἢ ἐκ τῆς προστριβῆς τοῦ κατολισθήσαντος τμήματος ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἕξης δονήσεως ἢ το ἰκανὴ νὰ καταστρέψῃ τὰς καταστραφείσας πόλεις.

Εἰς τὴν «Ἐστίαν» ἐξ ἀφορμῆς τῶν καταστροφῶν ὁ ὕψηλῆς τοῦ Ἐδν. Πανεπιστημίου κ. Κ. Κτενάς, ἐδημοσίευσεν σύντομον ἐκθεσιν περὶ τῆς Μεσογείου ἐν τῇ Γεωλογικῇ ἐξελεύσει καὶ τῶν νεωτέρων πορισμάτων τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τῶν τοιοῦτων μετακινήσεων τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐξ ἧς μεταφέρωμεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἐν περιλήψει τὰ μάλλον ἐνδιαφέροντα.

Ἡ Μεσογείου θάλασσα — γράφει — βεβαίως ὡς ἐκ τῶν γεωλογικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν γεωλογικὴν περίοδον ἐν αὐτῇ, ἀποτελεῖ ἐν ἐκ τῶν πλέον ἐνδιαφερόντων σημείων τῆς Γῆς.

Ἐπανελημμένως ἀκούει τις, ὅτι ἡ στολιδωσις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη, ὅτι ὁ φλοιὸς οὗτος εἶναι λεπτότατος καὶ ὅτι ἐπαναπαύεται ἐπὶ τῆς λοιπῆς μάζης τῆς γῆς, ἥτις εἶναι ρευστὴ καὶ ἐπομένως ἐτοιμὴ νὰ ἀνεβῆ καθ' ἑκάστην στιγμὴν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ καταστρέψῃ τὰ πάντα.

Ἐν τοιούτοις, λέγει ὁ κ. Κτενάς, οὐδὲν φαινόμενον ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ στολιδωσις αὕτη ἐξακολουθεῖ. Τοῦναντίον μάλιστα αἱ στολιδώσεις αἱ γεννήσασαι π. χ. τὰς ὀροσειὰς τῆς Μεσογείου, διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς ταύτην μόνον, δηλαδή τὰς Ἄλπεις, τὰ ὄρη τῆς Βαλκανικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καὶ Μικρασιατικῆς ἡερσονήσου, τὴ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἰσπανίας, ἔλαβον χώραν, μετὰ καταπληκτικῆς τῶ ὄντι ἐντάσεως, ἰδίως κατὰ τὴν μειοκαίνον ἐποχὴν, δηλ. πρὸ ἑκατομμυρίων ὀλων ἐτῶν. Ἐκτοτε δὲν ἐσηματίσθησαν τοιαῦτα πτωχὰ πλέον, δι' ὃ καὶ πρέπει νὰ δεχθῶμεν, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦλάχιστον τῆς Γῆς, ὁ φλοιὸς αὐτῆς ἔλαβεν ἤδη ἀρκετὸν πάχος στερεοποιηθείς.

Ἄλλὰ τοιαῦτα στολιδώσεις, ὁποῖα αἱ τῆς μειοκαίνου ἐποχῆς, δὲν ἴτο δυνατόν παρὰ τὰ ἐπιφέρουν γενεὴν ἀναστάσεων εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Μεσογείου, τὰς συνεπείας τῆς ὁποίας ὑφιστάμεθα ἀκόμη καὶ σήμερον καὶ ἴσως τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη. Κοιλότητες ὑπόγειοι ἐσηματίσθησαν εἰς τὰ ἀνωτέρα μέρη τοῦ φλοιοῦ καὶ ὅλη ἡ χώρα κατεκεραματίσθη ὑπὸ πολυαριθμῶν ρηγμάτων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, συνεπεία τῶν ὁποίων ἐπιβλῶν καταβυ-

θίσεις παμμέγιστοι. Οὕτω π. χ. συγχρόνως μετὰ τῆς στολιδώσεως καταβυθίσθη ὁ χώρος μετὰξὺ Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἰσπανίας καὶ Ἀφρικῆς, εἰς τὸ καταβυθισθὲν τμήμα εἰσεχώρησαν τὰ ὕδατα τοῦ Ὑκεανοῦ καὶ ἐσηματίσθη τὴν Δυτικὴν Μεσογείαν θάλασσαν.

Συγχρόνως ἐσηματίσθη καὶ τὸ κοίλωμα μετὰξὺ Ἑλλάδος, Συρίας καὶ Ἀφρικῆς, συγχωρηθῆσαν μετὰ τοῦ προηγουμένου τμήματος διὰ τοῦ Σικελικοῦ-Ἀφρικανικοῦ πορθμοῦ. Τοῦναντίον ἡ Ἰταλία ἴτο ἠνωμένη μετὰ τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Βαλκανικὴν Χερσονήσον, ἢ Ἑλλάς μετὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Δὲν εἶχεν ἐπέλθει ὁμως ἀκόμη ἰσορροπία τῶν γηίνων στρωμάτων εἰς τὰ μέρη ταῦτα, δι' ὃ καὶ τὰς μεγάλας ἐκεῖνας καταβυθίσεις ἐπικολούθησαν μικρότερα ἄλλα, δι' ὃν ἐσηματίσθησαν ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα καὶ τὸ Αἰγαίου πέλαγος. Ἐνταῦθα μάλιστα τὸ φαινόμενον τοῦτο ἔλαβεν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα, διότι αἱ καταβυθίσεις ἐγένοντο τμηματικῶς. Εἰς τὸν ὀρεφῆται ὁ ἰδιόρρυθμος θαλάσσιος διαμελισμὸς, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται τὰς περὶ τὸ Αἰγαίου χώρας.

Αἱ καταβυθίσεις δὲ αὐτὰ συνωδεύοντο καὶ ὑπὸ πολυαριθμῶν ἐκρήξεων, αἵτινες ἠλαττοῦντο ἐπίσης ὅσον αἱ πρῶται ἔχοντες εἰς σπουδαιότητα, περιορισθείσας σήμερον εἰς ὀλίγα ὀρισμένα σημεῖα.

Οὕτως ἡ τελευταία περίοδος τῆς γεωλογικῆς ἱστορίας τῆς Μεσογείου, ἢ περιλαμβανόμενα χρονικὸν διάστημα ἑκατομμυρίων ἐτῶν, χαρακτηρίζεται ἐκ τῶν διαφόρων καταβυθίσεων, αἵτινες προεξήλθησαν συνεπεία τῆς στολιδώσεως τῆς μειοκαίνου ἐποχῆς καὶ αἵτινες, παμμέγιστοι κατ' ἀρχάς, ἔχοντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν σημασίαν των καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν ἀκόμη μεμονωμένως, μέχρις ὅτου ἐξαντληθῶν τὰ ἠφαιστειακά κέντρα καὶ πληρωθῶν τὰ ἐλάχιστα ἀπομεινάντα ὑπόγεια γενὰ.

Τοιαῦτη ἐτοιμόρροπος χώρα εἶναι π. χ. μία ταῖνια γῆς, μήκους ἐξήκοντα περίπου χιλιομέτρων καὶ πλάτους ἀρκετῶν χιλιομέτρων, παράλληλος πρὸς τὸν Εἰρηνικὸν κόλπον, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκειται ἡ Ἰταλιανὴ καὶ ἄλλα πόλεις, χωρισθείσας ἤδη κατὰ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1894 ἐκ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος διὰ σήματος.

Καὶ ἤδη ὅπως συσχετισθῶμεν τοὺς τελευταίους σεισμοὺς τῆς Μεσογείας πρὸς τὰ ἀνωτέρω καὶ προλάβωμεν τὰς ἀρχαίμνας ἤδη συζητήσεως περὶ τοῦ ἂν πρόκειται περί τεκτονικῶν ἢ ἠφαιστειογενῶν σεισμῶν, παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τεκτονικὸς σεισμοὺς δύναται νὰ ἐξῆ ὡς ἀφορμὴν πάλαιότερας ἠφαιστειακῆς ἐκρήξεως. Διότι σήμερον ἀπεδείχθη, ὅτι τὰ ἠφαιστεια δὲν τροφοδοτοῦνται πλέον ἐκ τοῦ κέντρον τῆς γῆς, ἀλλ' ὅτι ὀφείλονται εἰς ρευστὰς μάζας πολὺ πλῆθον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ ἐντός τοῦ στεροῦ φλοιοῦ εὐρισκομένης.

Ὅταν λοιπὸν ἐν ἠφαιστειῶν, καθὼς ἡ Αἴτιν π. χ. ἢ τὸ Stromboli, εὐρισκεται συνεχῶς ἐν ἐνεργείᾳ, εἶναι φανερόν, ὅτι θὰ σηματίζονται κάτωθεν γενὰ, αἵτινα θὰ χαλαρώσων ἐν μάλλον τὸ ὑπόβαθρον τῶν διεσπρηγμένων ἤδη τεμαχίων τῆς ἐπιφανείας καὶ θὰ προκαλοῦν τεκτονικὸς σεισμοὺς.

ΦΩΝΗ ΒΩΩΝΤΟΣ

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ νομίζῃ τις — ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Κ. Κτενάς — βεβαίως ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐσπευσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ πορίσματα ταῦτα τῆς Ἐπιστήμης-Αὐστηχῶς ὄχι. Ποσσάκις τὸ ἐν Ρώμῃ Comitato Geologico δὲν ὑπέδειξεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τὸ ἐπισημάλει τῶν περιεξ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μεσογείας χωρῶν;

Ποσσάκις δὲν ὑπέδειξε τὰ μέρη ἐκεῖνα, αἵτινα καίτοι εὐρισκόμενα ἐντός τῆς σεισμοπλήτου ζώνης, παρεῖχον ἐν τοῦτοις ἐνεκα τῆς γεωλογικῆς των συστάσεως, περισσότερο ἀσφάλειαν; Τὰ πράγματα ὁμως ἀφέθησαν εἰς τὴν τύχην των καὶ ἴσως ἀφού παρέλθουν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις, θὰ ἀνεγερθοῦν πάλιν αἱ καταστραφείσας πόλεις εἰς τὸ ἴδιον μέρος.

Μήπως δὲν ἔγινε τὸ ἴδιον διὰ τὴν Ἀταλάντην, ἢ ὁποῖα ἐκτίσθη πάλιν ἐντός τῆς ἐπισημάλους ζώνης; Μήπως δὲν ἀνφοδομήθη ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος τῆς Καλι-

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΚΡΑΝ ΤΟΥ ΠΕΛΟΡΟΣ ΟΥΤΙΝΟΣ ΔΕΝ ΔΙΕΣΘΗ ΟΥΤΕ ΙΧΝΟΣ

φορίας, παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου πορθρῶν-σεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Γεωλογεῖου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐρεπιπόδους γεροσύνου; Ἄλλὰ καὶ ἡ Κόρινθος ἐκτίσθη μετὰ τὸν καταστρέφοντα αὐτὴν σεισμόν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γεωλογικοῦ στρώματος, ἐνῶ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἀπ' αὐτῆς ὑπάρχει ἔδαφος σταθερόν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπιλεγόμεν, ἂν πρῶταν τινὰ εὐρωμεν καὶ τὴν πόλιν ταύτην θαλασσοεύσαν.

ΑΛΛΑ ΣΧΕΤΙΚΑ

Αἱ εἰκόνες τῆς σεισμοπλήτου Μεσογείας, ἂς δημοσιεύωμεν, ἐλήφθησαν ἐκ τῆς συλλογῆς φίλου καλοῦ τῆς «Εἰκονογραφημένης» τοῦ ὑποπλοίαρχου τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Στυλ. Βουκόδη, ἐνὸς τῶν ἀρτίως μορφωμένων ἀξιωματικῶν μας, ὅστις ἐπιβαίνων ἐπὶ ὑπαρχοῦ τοῦ «Ἀγελῶν», φέροντος κατὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν των τοῦ παρελθόντος θέρους τοὺς μαθητὰς τῆς σχολῆς τῶν Δοξίμων, ἐπεσκέφθη τὰ σεισμοπλήτα μέρη καὶ κατήρισε τὴν συλλογὴν τῶν κατήρισε καὶ σχετικὰς σημειώσεως, χρησίμως εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.

Ὁ αὐτὸς φίλος τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἀνέγραψεν ἐκ τῆς χαρτογραφικῆς συλλογῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου ὑπὸ ομίκρονιν καὶ τὸν παρατιθέμενον χάριν τῶν πορθμῶν τῆς Μεσογείας χάριν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τοῦ Ἡεροδικιοῦ.

Ἄν προσέξωμεν εἰς τὰς εἰκόνας ταύτας καὶ εἰς τὰς ἐπ' αὐτῶν σημειώσεως οἱ ἀναγνώστα, ἡμῶν θὰ ἴδων μερικὰ πράγματα πολὺ περίεργα. Οὕτω σημειοῦται τὸ ἀγρευροβόλιον τοῦ «Ἀγελῶν» ὅπου τὸ βόδιον εἶδε παρὰ τὸ κρηπίδιον τῆς προκυμαίας βάθος 30 ὀργυρίων. Φυσικῶτατον ἴτο νὰ κατακρημνισθῇ ὅλη ἡ παραλία μὴ ἔχουσα ἐρείσιμα. Εἰς τὸν χάρτην ἀπ' ἐτέρου σημειοῦνται ἐντός τοῦ στενοῦ ἄπειροι δῖνοι. Μέσα εἰς τὸ στενὸν σηματίζεται ὀρεῖμα ἔχον ταχύτητα κατὰ τὴν μεζύονα ἐντασιν τοῦ ἐννεα μιλίων. Πόσοι τάχα θελήσαντες νὰ σωθοῦν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν ὄραν τοῦ κινδύνου κατεπόθησαν ὑπὸ τῶν δυνῶν ἢ παρεστέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀρεῖματος.

Ἐκεῖνη δὲ ἡ κυλιότερης λωρὴς ἢ ὁποῖα σηματίζει τὸν φυσικὸν λημένα τῆς Μεσογείας, λωρὴς ἐδάφους, πῶς στέκει ἄνευ ἐντεροσεισῶν ὑφωμένη ἀπὸ τὰ ἀρυσσαεῖα βάθη;

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Δὲν εἶναι δυνατόν εἰς τὰς σελίδας τῆς «Εἰκονογραφημένης» νὰ περιγραφῆ ἡ συντελεσθείσα καταστροφή, οὔτε ὁ τρόπος τῆς διασώσεως.

Ἐν μόνον λέγομεν: Ἡ καταστροφή ὑπῆρξεν ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς, οἱ δὲ προσδοκῶμεντες πρὸς διάσασιν ἀνεδείχθησαν ἠρωες.

Τοιαῦτη ἴτο ἡ καταστροφή ὅσοι καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας, ὅστις ὡς γνωστόν, ἀπ' ἧς ἔλασε τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, θεωρῶν ἑαυτὸν δεσμώτην δὲν ἐξέρχεται τοῦ Βατικανοῦ, ἠθέλησε νὰ καταπατήσῃ τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου. Κατεστράφησαν καὶ ὁ ἑλληνικὸς ναὸς καὶ τὸ ἑλληνικὸν προσεῖτον, τὸ δὲ Δημοτικὸν Θέατρον κατεστράφη ἐκ πυρκαϊῆς.

Διεκρήθησαν εἰς ἠρωισμόν ἀληθῆ οἱ ναῖται τῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας καταπλευσάντων Ἀγγλικῶν καὶ Ρωσικῶν θωρηκτικῶν. Τὰ ἑλληνικὰ πολεμικὰ διεκρήθησαν εἰς τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως.

Ἡ Μεσογίη καὶ τὸ Ρήγιον, ὅπου ὑπῆρχον οἱ περισσότεροι ἄταφοι εἰσέτι ὑπὸ τὰ εἰρήνια νεχρὸ, ἀπελθόντες μετὰ τὴν ἀποσύνθεσιν των νὰ γεννηθῶν ἐπιδημίας, ἐκα-

Η ΔΡΑΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ, ΚΑΘ' ΗΣ ΕΦΩΡΜΗΣΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΝ ΚΥΜΑ

λύφθησαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον διὰ πάχος στρώματος ἀσβέστου, ἐγένετο δὲ σκέψις νὰ βομβαρδισθῇ ἡ καταστραφείσα Μεσογίη, ἀλλ' ἐγκατελείφθη λόγω ἐξεγέρσεως τοῦ Ἰταλικοῦ Λαοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, λαβὼν γνώσιν τῆς ἐθελουσίας καὶ τῆς γενναίουτος, τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξαν τὰ πληρώματα τῶν ἀγγλικῶν πολεμικῶν, ἐπληγράφησε πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς μοίρας, ὅπως δι' ἡμερησίας διαταγῆς διεურηνεῖται εἰς τὰ πληρώματα τὰ βασιλικά Του συγχαρτήρια.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Παλέριου ἐφρονησάμενοι ἔλαβον νὰ δεχθῶν ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκόν του τοὺς πρόσφυγας. Ἄλλ' ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ἴτο ἀρτιμελής καὶ ὅλοι ἴσαν

πληγωμένοι, ἔχοντες ἀνάγκην ἱατρικῶν περιθάλψεων ἀμέσων, δὲν ἴτο δυνατὴ ἡ τοποθέτησις των εἰς τὰς οἰκίας, διότι δὲν θὰ ἔχον τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν. Καὶ οὕτω συνεχουεῖντο ὅλοι εἰς τὰ προσωριμῶνα διὰ τοὺς πληγωμένους πρόχειρα νοσοκομεία. Ὅλα τὰ σχολεῖα, τὰ θεάτρα, αἱ δημοσῖαι αἰθουσαι μετεβλήθησαν εἰς νοσοκομεία καὶ ἐν τοιούτοις θέσις δὲν ὑπῆρχε.

Οἱ ἱατροὶ εἰργάζοντο νυχθημερόν χωρὶς ν' ἀναπαυθοῦν καὶ χωρὶς νὰ φαγοῦν, διὰ νὰ ἐπαρκεῖσων εἰς τὴν πληθύνον τῶν τραυματιῶν.

Ὅλοι οἱ τραυματῖαι ἐφαίνοντο γέροντες, διότι εἰς τὴν κόμην των ἐχε κολλήσει ὁ κονιορτὸς τῶν ἐρεπιπῶν, ὁ ὁποῖος μετεβλήθη εἰς λευκὸν πηλὸν ὑπὸ τὴν ἀδιάκοπον βροχίην, ἥτις τοὺς ἔλουε.

Οἱ πλείστοι τοιούτων ἴσαν γυμνοὶ σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς των ἐπλάταν ἀκόμη τὸ φάσμα τοῦ φθόνου καὶ ἐφαίνοντο μετὸ ρεμβῶδες ὄμμα ὡς ὄντα ἄλλου κόσμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν γῆν, ἥτις εἶναι ἄγνωστος δι' αὐτοῦς. Ὅλοι εἶχον τὴν μορφήν καὶ τὴν ἐκφρασιν παραφρόνων.

Ὁ κυβερνήτης τῆς «Σαμακρίας» κ. Ζώτος, ἀναγγέλλων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν κατάπλουν εἰς Κατάνην, ὑπελόγησεν ὅτι οἱ ἐν Κατάνην τραυματῖαι ἀνήγγοντο εἰς 25 χιλιάδας.

ΟΙ ΔΙΑΣΩΘΕΝΤΕΣ

Εὐτυχῶς ἐβεβαίωθη ὅτι ὁ διάσημος καθηγητῆς Σανφελίτος, ἐφευρέτης τοῦ ὄρου τοῦ καρκίνου, περὶ οὗ ἐπιστεῦθη ὅτι ἐτάφη ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἀνευρέθη. Κατὰ καλὴν τὴν τύχην, τὴν ἡμέραν τῆς καταστροφῆς ἀπουσίαζεν ἐκ τῶν καταστραφέντων μερῶν.

Ἐπίσης διεσώθη ὁ ἐν Μεσογίᾳ Ἕλλην πρόξενος καὶ ὁ ἄ Γραμματεῖς τοῦ Προξενεῖου, ὡς καὶ ὁ Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας κ. Ὀγκστον.

Ἐβεβαίωθη ἐπίσης ὅτι ἐφρονεῦθησαν ὁ πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Τσένεϊ μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς κόρης του, τῆς κυρίας του μόνου διασωθείσης, τραυματισμένης ὁμως βαρύντατα καὶ ὁ πρόξενος τῆς Γερμανίας κ. Ζακόμπ.

Τὸν λοιπὸν προσέξωμεν ἢ τύχῃ ἀγνοεῖται. Ἄλλα σηναὶ συγκινητικὰ διεδραματίσθησαν εἰς τὰ Νοσοκομεία, ὅπου ἀνεγνωρίζοντο οἱ τραυματῖαι.

ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ

Δὲν ἔλειψαν καὶ αὐτὰ. Ἐπέδραμον ληστὰι καὶ κακοποιοὶ διὰ νὰ σκυλεύσων. Ληστὰι καὶ ἀπαγες ἐν μεγάλῳ πλῆθει συνεπλάγησαν μετὰ τοῦ στρατοῦ. Ἡ συμπλοκὴ ὑπῆρξεν αἱματηροτάτη ἐκ τῶν ληστοῦν ἐφρονεῦθησαν 8. Συνελήφθη ἐπίσης σκυλεύτων καὶ εἰς ὑπαζωματικῶς. Μόλις κατορθώθη νὰ

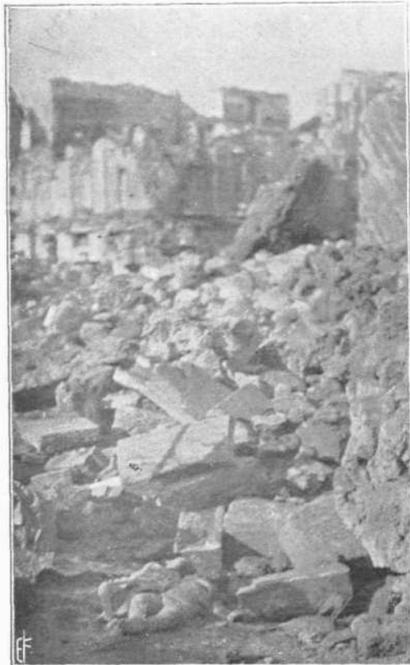

ΣΙΚΕΙΑ ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΩΩΝ

ΤΥΠΟΣ ΚΩΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΕΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΔΥΟ ΒΡΕΦΗ ΚΑΤΑΚΕΙΝΤΑΙ ΝΕΚΡΑ

ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΘΩΡΗΚΤΩΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΤΕΙΡΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Η Α. Μ. Ο. (ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ) ΕΠΙΣΤΑΤΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΧΙΣΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΕΠΙΣΧΕΑΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΛΙΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΦΘΑΝΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΜΕΣΣΗΝΗΝ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η ΟΨΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΗ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΜΕΓΑΡΑ

ΤΟ ΦΟΡΗΤΟΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ 'ΜΑΚΑΡΩΦ'.

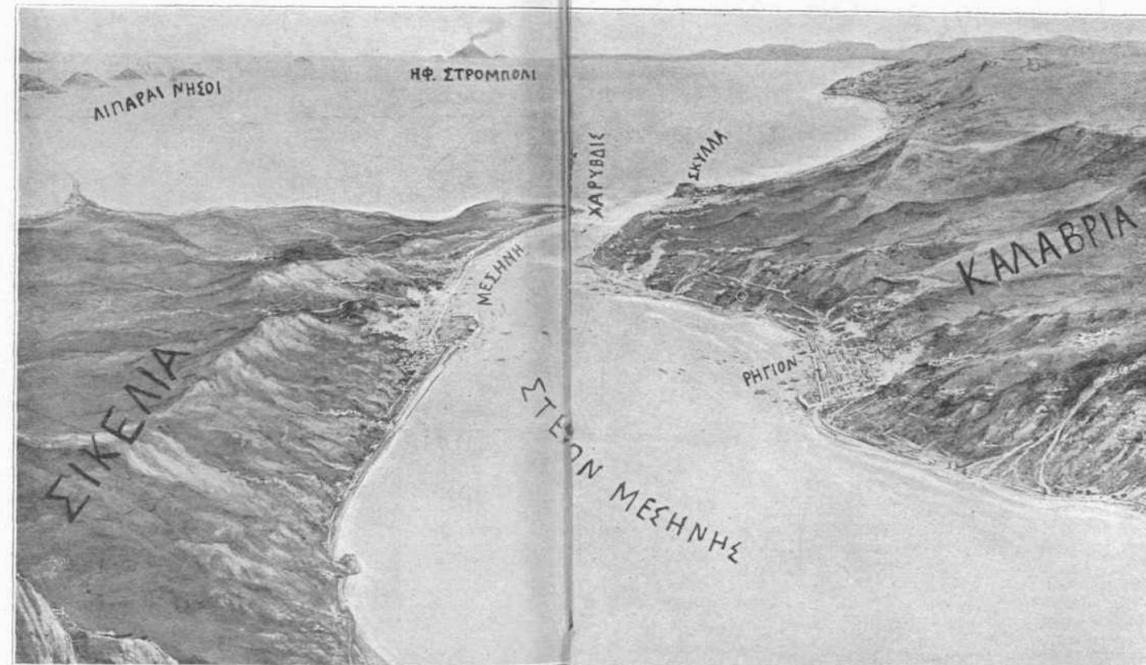

ΤΕΛΕΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

— Βοήθεια, Χριστιανοί! Πλούσιος κάτοικος της Μεσσηνίας, έν ύστατη άπογνώσει, διασώσας την κόρη του, άγέφυρα από τα έρείπια του μεγάρου του και ζητεί βοήθειαν από τού πρώτου άπλούμενον άγριον ύγρον στοιχείον.

ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΘΩΡΙΟΥ ΚΑΤΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΤΟΙΧΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΨΕΩΣ

ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

ΠΩΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΕΠΙΑ

διασωθή από τού να καταπαράχθῃ ὑπό τού ἐξεγερθέντος στρατεύματος. Κατόπιν ἐν τούτοις συνοπτικῆς διαδικασίας, οὐδ' ἐπὶ ὧραν παραταθείσης, καθ' ἣν ἐπιστοποιοῦν ἡ ἐνοχία του, ἐτουφεκίσθη.

Οἱ στρατιῶται ἐκτροβόλον πάντα πλησιάζοντα εἰς τὰ ἐρείπια. Ἐνα κορίτσι 16 ἐτῶν, τὸ ὅποιον εἶχε μεταφερθῆ πληγωμένον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ πρόχειρον νοσοκομεῖον, κατορθώσαν νὰ φηγῇ ἐκείθεν κρυφίως, ἔσπευσεν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς οικίας καὶ ἤρχισε ν' ἀνασκάπτει διὰ νὰ σώσῃ τὴν μητέρα, τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν της. Εἰργάζετο ἐπὶ ὥρας εἰς μᾶτην, ὅταν μία περίτολος στρατιωτῶν τὴν εἶδε καὶ ἤτοιμάζετο νὰ τὴν πυροβολήσῃ διότι τὴν ἐξέλεβον ὡς κλέπτριαν. Ἐκείνη μόλις εἶδε τοὺς στρατιώτας ἤρχισε νὰ φωνάζῃ.

—Βοηθήσατέ με νὰ τοὺς σώσω καὶ σκοτώστέ με!

Οἱ στρατιῶται συνεκινήθησαν καὶ μετὰ ἐργασίαν ὧρῶν δολοκλήρους ἡ οἰκογένεια ἐσώζετο.

Η ΛΕΥΚΗ ΘΕΟΤΗΣ

Ἡ Φιλανθρωπία, ἡ Λευκὴ Θεότης, ἐπέταξεν εἰς τοὺς καταστραφέντας τόπους καὶ προσπαθεῖ μετὰς ὁλοκλήρου μεγεθυνόμενης πτερυγίας της νὰ τοὺς καλύψῃ. Πρῶτος ὁ Βασιλεὺς τοῦ δοκιμασθέντος Λαοῦ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Γ' ἔδωκεν ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου ταμείου Του ἐν ἑκατομμύριον φράγκων χρυσῶν. Ἡ Ἰταλικὴ Βουλὴ ἐνήργησε τριάντα δολοκλήρα ἑκατομμύρια, ἡ Γαλλικὴ κυβερνήσις πέντε ἑκατομμύρια φράγκων, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ἰδιωτικοὶ ἔρανοι οἱ διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν Τραπεζῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐνεργούμενοι ἀνήλθον ἤδη εἰς ἑκατομμύριον. Ἄλλοι πλοῦσιοι Ἰταλοὶ δίαφορα ποσά. Οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ Πρίγκις τῆς Ουαλτίας 25 χιλ. φ. Ὁ Ἀγγλος λόρδος Ineagh γιλίας λίρας, ὁ σὲν Ἐρνεστ Κάσελ γιλίας, οἱ κίριοι Σραϊθερ καὶ Σα γιλίας, ἡ Γράτσα τῆς Ἀγγλίας 525 καὶ οὕτω καθέτης. Ἡ κυβερνήσις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δύο ἑκατομμύρια. Ἡ πρώτη δόσις τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου 63 χιλιάδες φράγκα. Τὸ Συνδικατὸν τοῦ γιλιβῶς ἐν Ν. Ὑόρκ προσέφερεν ἑκατὸν εἰκοσι πέντε χιλιάδας φρ. Ὁ Ι. Πιέρποντ Μόργκαν ἑκατὸν πενήντα χιλ. φράγκα. Ὁ κ. Ἀλφόνσος Μπουζ ἑκατὸν εἰκοσι πέντε χιλιάδας. Ὁ δήμος τῆς Νέας Ὑόρκης ἦμιον ἑκατομμύριον. Ὁ βαρώνος Ἀλβέρτος Ροτουὶδ τῆς Βιέννης εἰκοσιπέντε χιλ. φράγκα. Ὁ Γερμανικὸς οἶκος Κροουτ πενήντα χιλιάδας φράγκα. Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος τῆς Ρουμανίας δέκα χιλ. φράγκα.

Ἡ λωσιτελεστέρα ὁμως συνδρομὴ ἦτο σωματιῶν τινῶς τῆς Βιέννης προσφερθέντος νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς Μεσοσίην καὶ ὅπου ἄλλοι, ἐν εἶδει στρατοπέδων, συστάται δυνάμει νὰ διατρέψωσιν 24 χιλιάδας ἀτόμων καθ' ἑκάστην. Ἐν συνόλῳ οἱ Ἀγγλικοὶ ἔρανοι ἀνήλθον εἰς δύο ἑκατομμύρια φράγκων.

Ἐν Παρισίῳ ἀφ' ἑτέρου ἐκ παραστάσεως ἐν τῇ Ὀπερα τῆς μελοποιηθείσης «Μόνα Βάνα» εἰσπράχθησαν 100 χιλ. φρ. ὑπὲρ τῶν θυμάτων.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Ἀμερικῆς ἀπέστειλεν ἐν ἑκατομμύριον πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων. Ὁ λόρδος Δήμαρχος τοῦ Λονδίνου ἐπεμψεν ἤδη, συλλεθέντες ἐξ ἔρανον, ποσὸν 40 χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν (ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων). Οἱ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν ἔρανοι ὑπολογίζονται εἰς ἐπτὰ ἑκατομμύρια. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἐπέτις τοῦ θερμοτάτου συλλυπητηρίου τηλεγραφήματος, τὸ ὅποιον ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ, ἔπεμψε ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου του ταμείου καὶ 50,000 φράγκα. Μόνον ὁ ἔρανος τῆς ἐφημερίδος «Ἐσπερινὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Μιλάνου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἔδωκεν ὡς ἀποτέλεσμα 568,273. Ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ἐνεργεῖ διὰ τὸ ποσὸν 50 χιλιάδων φρ. Ὁ Πάπας εἰσέφερεν 1,000,000.

ΗΡΩΣ ΗΡΩΩΝ

Ἀληθῆς ἦρος μέσφ τῶν ἠρώων τῆς διασώσεως ἀνεδείχθη ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ Γ'. Ἐξετίθητο τόσον εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἐπιζώντων ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ὥστε οἱ περὶ αὐτὸν ἤρχισαν νὰ σκεπτόνται πῶς νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ ρωμοκινδυνεύῃ. Ὁ Βασιλεὺς εἰσή-

χετο ἐντὸς οικίαν, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὡς ἐκ θαύματος ἰσορροπίας ἔμεινον ἰνηλά τμήματα τοίχων καὶ στέγης. Οὐδέποτε δὲ ἔφυγον τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ ἴδῃ τὸν ἐπιχειρούμενον κίνδυνον. Οἱ περὶ αὐτὸν, οἰνιτες ἐκ φιλοτιμίας τὸν ἠκολούθουν, ἔτρεμον διὰ τὸν Βασιλέα καὶ δι' αὐτοὺς. Ὁ ὑπογράφος Ὁρλάνδο εἶπε πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς «Τριμποινας» ὅτι εἶνε θαῦμα πῶς ὁ Βασιλεὺς, ὅστις ἐπὶ ὥρας εἶχε τὸν θάνατον ἐπιχειρούμενον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, δὲν ἔπαθε τίποτε.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον Γαριβάλδης τῆς Κατάνης, ὅπου πλήθος τραυματιῶν ἐνοσηλεύετο, παρουσιάσθη ἐν ἀπόγνωμα μία κυρία, ἥτις ἐξήγησε νὰ εἰσέλθῃ διὰ νὰ ἴδῃ συγγενῆ της τραυματίαν. Ὁ θυρωρὸς κατ' ἀρχάς, συμφώνως πρὸς διαταγὰς, τὰς ὁποίας εἶχε, δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσόδον. Ἡ κυρία ὁμως ἐπέμεινε, εἰπούσα ὅτι εἶνε φιλάνθρωπος ζητοῦσα νὰ βοηθήσῃ τοὺς τραυματίας.

Καὶ κατορθώσασε νὰ εἰσέλθῃ πράγματι καὶ ἐπὶ ὧραν περιήχητο τὰς κλίνας λέγουσα λόγους παρηγορίας εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ ἐνθαρρύνουσα αὐτοὺς καὶ ἐπανορθοῦσα τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νοσοκομείου.

Εἰς τὸ τέλος ἐκ τηλεφωνήματος τοῦ Αὐλικῶ βασιλέως Τοράε ἐγνώσθη ὅτι ἡ «φιλάνθρωπος», ἡ εἰρσοκλήνη εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἦτο ἡ Βασιλισσα.

Ἄλλο ἐπεισόδιον τῆς Βασιλισσῆς διηγείται ὁ ὑπουργὸς κ. Ὁρλάνδο.

Ἡ Βασιλισσα εὐφραδέως μόνη πλησίον μιᾶς γυναικὸς πληγωμένης, ἠγαγκάσθη νὰ κρατῇ μόνη τὰ πόδια τῆς πασχούσης καθ' ὅλην τὴν ὥραν, καθ' ἣν εἰς χειροφύλακας τῆς παρεῖχε τὰς πρώτας βοηθείας.

Ὅταν ὁ χειροφύλακας ἔφυγεν ἡ Βασιλισσα ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ τὰ πόδια τῆς πληγωμένης ἐλάω εἰς τὸ φορεῖον. Ἄλλ' ἡ δυστυχὴς ἐκείνη πονοῦσα ἤρχισε νὰ φωνάζῃ. Καὶ ἡ Βασιλισσα ἔμεινε ὑποβαστάζουσα τοὺς πόδας τῆς ἀτυχοῦς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ πλέον.

ΤΑ ΠΕΝΘΗ ΒΑΡΥΤΑΤΑ

Παντοῦ γενιζὸν πένθος. Ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Καθολικῇ Ναφ, χοροστατοῦντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Δελένδα, ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς ἐναυθα Ἰταλικῆς Παροικίας κατασκευασθέντος μνημόσων ὑπὲρ τῶν εὐρότων τὸν οὐκ ἐπὶ θάνατον.

Ἐπίσης καὶ οἱ Κρήτες δὲν ὑστέρησαν. Ἐν Χανίοις ἐτελέσθη κατασκευασθέντος μνημόσων εἰς ὁ πάντες οἱ Πρόξενοι, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ξένων στρατευμάτων καὶ τῆς Κρητικῆς πολιτοφυλακῆς καὶ πάσαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως παρόντες.

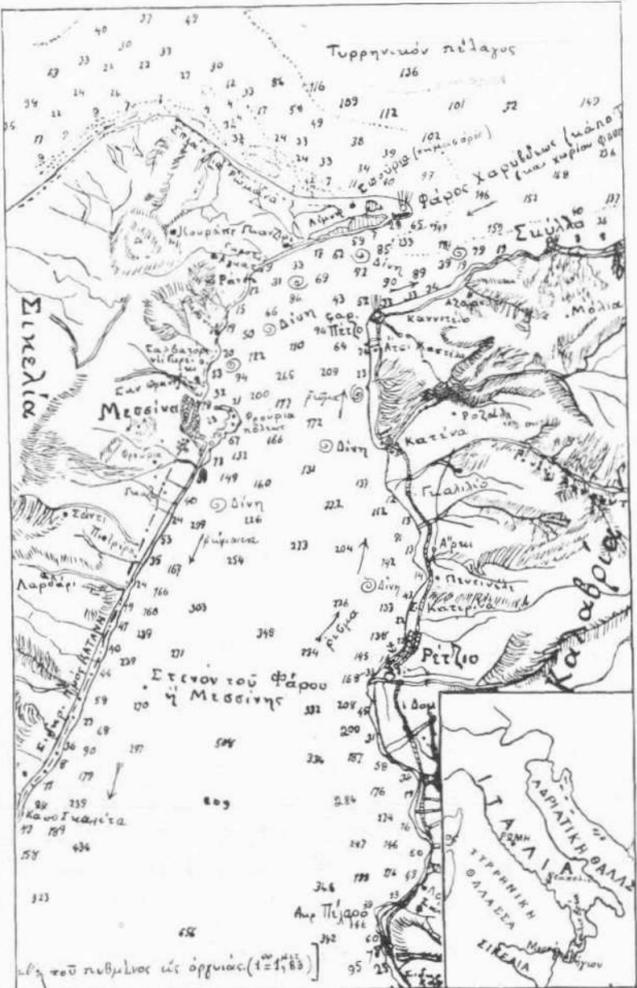
Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνέβαλε τὸν ἐτήσιον ἀνατορικὸν χορὸν τῆς 1ης τοῦ ἔτους.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀφ' ἑτέρου, ὡς μᾶς ἔγραψαν, ἀπὸ ἡμερῶν, ὡς μᾶς ἔγραψαν, ἀπὸ ἡμερῶν κυματίζον πένθημοι σημαῖα καὶ ἐν γένει πανταχοῦ ἐξεδηλωθῆ γενικὸς συμμερισμὸς τῆς λύτης τοῦ ἀδελφοῦ Λαοῦ τῆς Ἰταλίας.

Κλείομεν τὰς μαύρας σελίδας τοῦ τεύχους ἡμῶν μετὰ τὸν θαυμάσιον ἐπίλογον τῆς διαλέξεως τοῦ ἐνφραδοῦς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Στ. Λάμπρου, ἣν ἔκαμε περὶ τῶν καταστραφείων πόλεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσῶ» κατὰ τὴν 28 Ἀπριλίου.

Τὴν ἐγνώρισα, εἶπεν, ὡς ἄλλην νύμφην λευκὴν καὶ ὠραίαν, ἀπλουμένην νοσηλῶς παρὰ τὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ καταστῆνον της, τοῦ μαγικοῦ. Ἐμεθύσθη ὡς ὑπὸ γοητείας, ἐβυθίσθη εἰς πλάνην, καὶ ἐνόμισα, ὅτι ἐνωτιζομένη τῶν γειτόνων Σειρήνων, ψιθυρίζουσάν εἰς τὰ ὅτα μου ἴσσηματα γοητευτικὰ, γλυκεῖς μύθους τῶν ἀρχαίων χρόνων, ὠραίας διηγήσεις ἱστορίας παρελθούσης.

Ὅυ μακρὰν, μοι ἔλεγον αἱ Σειρήνες, ἔκειτο παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς αὐτῆς εὐδαίμονος Σικελίας ἡ πηγὴ Ἀρεθούσα, ἡ νύμφη, ἣν κατεδιόξεν

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ ΣΤΕΝΟΥ

Με μικρὰν προσοχὴν πολλὰ δύναται τις νὰ ἀντιληφθῇ ἐκ τοῦ χάρτου τούτου. Ἐν πρώτοις τὰ βέλη παριστάσι τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀδιαλείπτου ρεύματος, ὅπου ἔχει ταχύτητα 9 μιλίων καθ' ὥραν, σηματοῖται τὰς σημεσιωμένας τροχὰς δίνου. Μία ἐκ τῶν σημεσιωμένων τούτων δίνων κατὰ τὸ ἀνω στόμιον τοῦ στενοῦ εἶναι ἡ τροχὸς Χάρφιδης, ἀπέναντι τῆς διὰ τὸ ἔσπερον τρομερῶν ἀποσπῆσον Σαύλλα. Ἐπίσης σημεσιωται τὰ ἀρυσάκια βάθῃ εἰς ὄγκους, κατὰ τὰ βολίματα τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου, ἣς ἐργασία εἶναι ὁ παρατιθέμενος χάρτης.

ἔως ἐκεῖ, ρεύσας ὑποβρύχιος ἐκ τῆς Ἡλείας καὶ ὑπὸ ἔρωτος φλεγόμενος, ὁ Ἀλφειὸς, χωρὶς τὰ νήματα τοῦ νάναμχθῶσι πρὸς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης.

Ὅποιαν θὰ μοι δεῖξετε τὴν ὠραίαν νύμφην; Ποῦ ἔκειτο ἡ Μεσοσίην; Ποῦ εἶναι τὸ Ρήγιον; Τὰ γαλανὰ νερὰ ἠγροῦθησαν καὶ οἱ Τυφῶνες ἀνεμόπλεξαν τοῦ πόντου τοὺς βυθοὺς καὶ συνέσφιγγαν τὰς δεξιὰς εἰς πυγμὴν θανάτου ἡ Σαύλλα καὶ ἡ Χάρφιδης, καὶ ἡ θάλασσα ὠρθώθη εἰς ἔλεπτον συντριβῆς, καὶ αἱ οἰκίαι ἀνετρέψθησαν καὶ τὰ μέγαρα κατέπεσαν καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἠρειπίσθησαν καὶ ἡ ἡμέρα μετεβλήθη εἰς νύκτα καὶ αἱ φλόγες συνησπίσθησαν πρὸς τὰ ὕδατα καὶ ἡ γαμοσύνη μετεβλήθη εἰς οἰμωγὰς καὶ κοπετοὺς καὶ δάκρυα καὶ τὴν Ζωὴν διεδέχθη ὁ Θάνατος καὶ ἡ νεκρώσιμος αἰγὴ ἐν τῇ νύκτι ταύτῃ κοιλὰδι Ἰουσαφὰ καὶ τῶματα τῶν ἀρχαίων Σειρήνων ἐξετραχύνθησαν εἰς καρχαριοῦς.

Ὁ αἰσώμας διέγραψεν ἀπὸ τοῦ χάρτου πόλεις καὶ χωρία καὶ συνεκλό-

νήσαν ἐκ βάθρων τὴν Μεσοσίην καὶ τὸ Ρήγιον. Ἄλλὰ συνεκλόνησε μετ' αὐτῶν καὶ τὴν καρδίαν τῶν Ἰταλῶν συμπατῶν καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος δολοκλήρου. Ἡ Φιλανθρωπία ἔσπευσε νὰ παλαίσῃ πρὸς τὸν Θάνατον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς ὀδύνης.

Εἰς τὸν πλοῦσιον βασιλικὸν τῆς δίσκου, ὃν πλουτίζουσαν αἱ δωρεαὶ τῆς Οἰκουμένης ἀπάσης, καταθέτει ἡ Ἑλλάς, ἀδελφὴ τῆς Ἰταλίας, ὀλίγα κέρματα συντροφευμένα με βασιστάλακτον Πανελληνιον δάκρυ ἐπὶ τῇ καταστροφῇ πόλεων συνδεομένων διὰ τῶν αἰῶνων μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄλλὰ καὶ μίαν εὐχὴν ἐγκάρδιον ἀπευθύνει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς τὴν φίλην χώραν, ἐν ἣ ὁ Φώσκολος ἔθαλε τοὺς Τάφους; Νὰ ἴδῃ ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ταχέως πραγματοποιέμενον τὸν στίγον τοῦ αἰδοῦ, τοῦ ἔχοντος τὴν αὐτὴν καὶ ὁ Φώσκολος γενέτειραν, τὴν Ζάκυνθον!

» Τὸ γάμμα π' ἀνοίξε ὁ αἰσώμας εὐθὺς ἐγίμισε ἀνθ'... »

ΞΑΝ νὰ ἤκουσα ἕνα πένθημον ἴσσημα τῶν Σειρήνων ἐκεῖ εἰς τὴν Κατάνην, ὅπου μᾶς ἔφερον ἡ «Σφακτηρία». Ἐνα θρήνον ἑλληνικῶν παραδόσεων. Θρήνον γνωρίμου φωνῆς, ἀπὸ τὰ στενὰ τοῦ παρεμόρφωσαν ἡ δίνη καὶ ὁ ὄλεθρος καὶ μία ἀγρία ἐκδίησις ὑπογονίων δεσμοτῶν δαυμόνων κατὰ τῆς εὐτυχίας τῆς ἐπιφανείας.

Διὰ νὰ φθάσῃ ἔως ἐκεῖ ὁ ὠραῖος ἑλληνικὸς μῦθος καὶ νὰ πλάσῃ ἕνα ποταμὸν διώκοντα ἔως τὰς ἀκτὰς αὐτὰς μίαν νύμφην, θὰ ἦσαν ἄξια τὸν ἦμνον αἱ ἐκτάσεις αἱ ἠλιόλουστοι καὶ πράσινα.

Καὶ ἐφθόνησαν τὰ κάλλη αὐτὰ οἱ θαμμένοι εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐφρούζαν ἔως νὰ σεισθῇ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἔως ποντισμοῦ. Συναγεμῶς δυστυχίας με περιέβαλλε.

Κλειστὰ τὰ καταστήματα με πένθημον ἐπιγραφὰς: «Διὰ τὸν προσφύλῃ μου ἀδελφὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του». Ἐκατοντάδες τοιούτων ἐπιγραφῶν. Καὶ γεμᾶτοι οἱ τοῖχοι με ἄλλα πένθη: «Ἰκετεύω τὸν γνωρίζοντα τί ἀπέγεινεν ἡ οἰκογένεια... ἀν ζῇ μέλος τι ἐξ αὐτῆς καὶ ποῦ». Καὶ συνωστισμὸς προσφύγων γυνῶν, ὄγκων, φρικιώντων καὶ τρομέτων ἀκόμη, ἐξουθενομένων. Καὶ συντριμματα ἀνθρώπων εἰς τὰ νοσοκομεῖα καὶ συντριμματα νοῶν. Ἐδῶ ἀποκόπτεται εἰς τοὺς καὶ παρέχει ἀπεκόπη κάθε νῆμα σκέψους ἀπὸ τὸν τρόμον. Σοῦ θωπεύει τὴν γείρα μία εὐμορφή καὶ σ' ἔρωτᾷ διὰ τὸν σύζυγόν της, ἐξ μηνῶν σύζυγον: «Εἶσαι φίλος του. Σὲ γνωρίζω καλά. Θὰ ἔλθῃ ὁ ἀνδρας μου δὲν εἶνε ἔτσι;». «Κύριε, με συγχωρεῖτε, λέγει μία γράια εἰς τοὺς δρόμους. Ποῦ εἶνε τὸ παιδί μου; Τὸ εἶδα σκοτωμένο. Ναί. Μὰ μοῦ εἶπαν πῶς τὸ ἔφεραν ἐδῶ».

Ἐξυπνὰ ἀπὸ τὸ γλωσσοφόρομον ὁ σύζυγος καὶ διακρίνει παραπλευρῶς τὴν γυναῖκα του, τραυματισμένην καὶ αὐτὴν, τὴν γυναῖκα του διὰ τῆς ὁποίας τὴν τιχην δὲν ἐγνώριζε τίποτε.

Ἐνα παιδάκι παίζει με τὴν κούκλαν του εἰς τὸν κρηββατά του, τὸ μικρὸν, τοποθετημένον κοντὰ εἰς τῆς μητρὸς του. Παίζει ἀνύποπτον διὰ τὸν Χάρωνα, τὸν παλαιόντα μετὰ τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀδύναμον ὄγκρᾶν της χεῖρα θωπεύει τὰ μαλλιάκια του, τίς οἶδε ἀν διὰ τελευταίαν φορᾶν.

Ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς της, ὠραῖους μαύρους ὀφθαλμούς, μία κόρη καὶ οἰμῶζει καὶ ἰκετεύει νὰ τοιχοκλήσῃ ὅτι ζῇ διὰ νὰ μὴ ἀγονιοῦν οἱ συγγενεῖς της, ἡ μητέρα της. Ἄλλὰ ζῇ καὶ ἐκεῖνη καὶ θὰ ζῆσῃ καὶ αὐτὴ ἡ βεβαίωσα ὅτι τώρα ὑπάρχει;

Καὶ διηγῆσις φρικταί. Οἱ ἄνθρωποι συνωμοτοῦν με τοὺς δαίμονας καὶ ληστεύουν ἡμνέκρους καὶ κόπτουν χεῖρας θαμμένων γυναικῶν, ἀδιάρωρον ἀν ἀπέθανον ἡ στεναζῶν ἀκόμη, διὰ νὰ σαλλεύσῃν τὰ δακτυλίδια.

Γυναικὲς σπυροῦν εἰς τοὺς ναοὺς κατὰ πάσαν ὥραν, γονυκλιεῖς θρηνοῦσαι τὸ παρελθόν, προσερχόμεναι διὰ τὸ μέλλον, μέλλον τρομερὸν εἰς τὴν φαντασίαν των, μέλλον νέας πάλης πρὸς τὸν θάνατον, ἀσφαλῶς ὁμως πάλης πρὸς τὴν ὀρφανίαν, τὴν χρεῖαν, τὴν πείναν.

Ἐδειξεν ὁ δαίμων ὁ γχόνιος τὴν λύσαν του καὶ κατέστρεψε. Καὶ εἶνε ἀμείλικτος. Παρατείνει τὰς συμφορὰς τῆς στιγμῆς με νέας συμφορὰς, τὸν τρόμον μετὰ τὴν ἀπελπισίαν.

Ἀνύκτως δαίμων. Καὶ ὁ πολιτισμὸς παλαίει κατ' αὐτοῦ. Ἐρχονται βοήθειαι πανταχόθεν καὶ πλοῖα με ἐπικουρίας εἰς τὰ ὁποία προστίθενται καὶ τὰ ἰδικὰ μας, ἡ «Σφακτηρία» καὶ ἡ «Κρήτη». Παλαίει ὁ πολιτισμὸς, ὁ ὁποῖος ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὸν Δία τὸν κεραινὸν του, ὁ ὁποῖος ἐδούλωσε τὴν θάλασσαν με σιδηροὺς κολοσσούς καὶ διέτρησεν ὄρη καὶ συνέταμεν ἀποστάσεις καὶ κατακτᾷ τὸν ἀέρα, παλαίει πρὸς ἀνίκατον ἐχθρὸν, τὰ γθόνια.

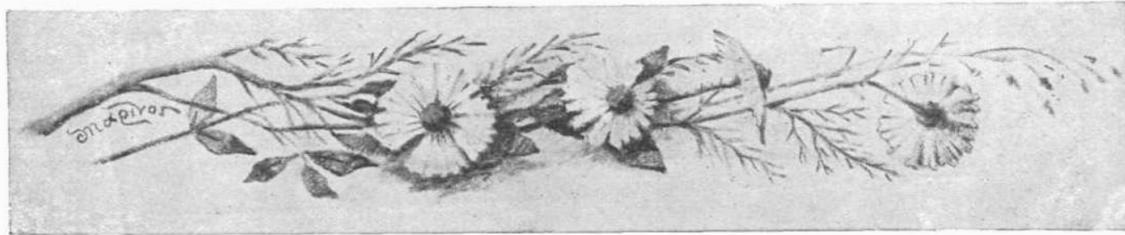
Δεινὴ ἡ ἐπανάστασις του κατὰ τοῦ δεσπότη καὶ δεινὰ τὰ τραύματα. Καὶ βοηθοῦν καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ μικροὶ τὸν παθόντα λαὸν καὶ τὸν συμπονοῦν περισσότερο τὸν θλιμμένον λαόν, ὅπως ὅλοι, τὸν θλιμμένον καὶ τὸν ἀδελφὸν λαόν αὐτοῖ.

Κατάνη, Δεκέμβριος 1908.

ΔΗΜ. ΔΗΜΕΡ

Η ΤΡΙΝΑΚΡΙΑ. — ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΙΝΗΣ

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΠΟΥ ΕΚΛΕΙΠΟΥΝ

Την κατωτέρω νεκρολογία του Γουσταύου Κανέ έγραψε κατά παράκλησιν της «Εικονογραφημένης» ο συμπαθής αυτής φίλος κ. Ίωσ. Δημητριάδης, υποκλοιάρχος του Πολ. Ναυτικού, έμβριθής δε μύστης της Πυροβολικής. Είναι εν μνημόνων εν τόν δαμονίον άνθρακον, όν αδιάρτετος ή Έπιστήμη θα κατατάξη εις τό Πάνθεον τών Σοφών της. Τό όνομα του Γουσταύου Κανέ ένέπνεε σεβασμόν εις όλα τά έπιστημονικά κέντρα, έν Άγγλία δε κυριολεκτικώς έλατρευέτο. Και άπόδειξις τού σεβασμού τούτου και της εκτίμησός είναι τά παρόντα τά όποια έφερον. Είχε τιμηθή με τόν Άγγλικόν, τόν Ρωσσικόν και τόν Ίαπωνικόν Μεγαλοσταυρόν, με Τυζάρους δε όλων τών Ενωσικωνών Κρατών.

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΚΑΝΕ

αυτών. Έπειδή δε, ως εκ τού άρξαμένου συναγωνισμού μεταξύ αυτών και τών εργοστασίων Κανέ, έξημιούντο τά τελευταία ταύτα πολύ, άπεφάσαν την άγοράν τών εργοστασίων τούτων και την πρόκλησιν τού Γ. Κανέ ως Γενικού Διευθυντού τού Πυροβολικού. Άπό της συγχωνεύσεως ταύτης χρονολογείται ή τελειοποίησις τών Έργοστασίων Πυροβολικού έν Χάρβη και ή άγορά πολυγώνων δοκιμών έν Harfleur, δαπανηθέντων πρός τούτο υπό τού Schneider κολοσασίων ποσών. Άπό της εποχής ταύτης χρονολογείται και ό επιτυχής συναγωνισμός της Γαλλικής βιομηχανίας εις τόν κλάδον τού πυροβολικού, πρός την ξένην τοιαύτην. Πρόσφατα είναι τά πειράματα παρ' ήμιν πρός έκλογήν συστήματος πεδιού πυροβόλου, καθ' ή τού τού Schneider-Canet απέδειξεν, άνεξαρτήτως πάσης συγχωρέσεως, την ύπεροχήν τού Γαλλικού πνεύματος έν τη συλλήψει της ιδέας.

Κατά τās άρχάς τού 1907 ό Κανέ άπεσφύθη εκ της ενεργού ύπηρεσίας τού οίκου Schneider. Άπό τού έτους δε τούτου μέχρι τού θανάτου αυτού έπισυνέβησαν μόλις μετά έν έτος, ό Κανέ δέν έπαυσε δρών εις την έπιστημην του, διότι ού μόνον παρέμεινεν ως τεχνικός σύμβουλος της Έταιρείας Schneider αλλά και τās πολιτικούς γνώσεις του προσέφερεν εις τό Γαλλικόν Κράτος, ως μέλος της ένεκα τού δυστυχήματος της «Έλένας» συστάσεως έπιτροπής εκ τών έκρηκτικων, έν ό άρ' έτέρου ως Πρόεδρος της «Junior Institution of Engineers» έκαμεν άγγλιστί έν Λονδίνο σκουδαίαν διάλεξιν επί τινων συγκρίσεων τού Άγγλικού πρός τό Γαλλικόν Πυροβολικόν.

Έπίσης δέν έπαυσεν ίδριών και ύποστηρίζων διαφόρους συλλόγους μηχανικών, δεχόμενος την προεδρείαν τούτων ή τόν τίτλον τού έντιμου μέλους. Ούτω διετέλεσε Πρόεδρος ή έντίμου μέλος δώδεκα διαφόρων συλλόγων έν Γαλλία, Ρωσσία, Άγγλία και Ηνωμέναις Πολιτείαις. Και συντόμως είπειν: πανταχού άνεγνωρίζετο ή άξία του και έβραβεύετο διά παρασήμον άνωτέρας τάξεως και δή Μεγαλοσταυρόν.

Αι ήμάς τούς Έλληνας ιδιαιτέρως τό όνομα Κανέ θέλει μείνη κεχαρμένος έν τη Ίστορία τού Ναυτικού μας, άρ' ού τά πυροβόλα τών θωρηκτών μας, με τά όποια τόνον χρόνον διητηρήσαμεν την άνεξαρτησίαν τών θαλασσών μας φέρουσι τό όνομά του, κριθέντα εις την εποχήν της παραδοχής των, λόγω της απλότητος τών μηχανισμών των και τού μικρού όγκου τών κυλλιβάντων των, ως ύπερτερον παντός άλλου συστήματος.

Έκτός της μεγάλης έπιστημονικής αυτού άξίας ό Κανέ ήτο φιλόστοργος πατήρ και φιλόθενος, ευγενής Γαλλότης, μη όκνών να έπεξηγή και διδή πάσας τās δυνατάς πληροφορίας εις τούς τυχόν έκτελούντας ύπηρεσίαν έννομος άξιωματικούς παρ' αύτφ, έπισύρον λόγω τών γνώσεών του τόν θαυμασμόν αυτών, την βαθειάν εκτίμησιν και τόν σεβασμόν.

Τοιαύτη ύπηρεσία ή δράσις και τοιοῦτος ό βίος τού Γουσταύου Κανέ ού την πρόωρον άνωλειαν θρηνεύει ή Πυροβολική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Υποκλοιάρχος τού Βασ. Ναυτικού

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΩ

ΑΛΛΟΥ ΖΗΤΗΣΑΤΕ!

Είναι πολύ περιέργος ή τακτική της ύφαστώσεως κυβερνήσεως. Διευθύνειν και κυβερνάν τό Έθνος νομίζει ότι σημαίνει φορολογείν. Έξακολουθεί τό παλιόν σύστημα της φορολογίας διά τό μη επαρκείν πλέον τό Κράτος εις την πολιτική διοίκησιν. Άντι τών οικονομικών, άντι της περιουσιολογίας, άντι της ένισχύσεως ορισμένων κλάδων, ίνα έξ αυτών έπιζητηθή ή αύξησις τών πόρων τού Κράτους, φορολογία γενική, φορολογία εις τά είδη της πρώτης ανάγκης.

Εύνηώς αι επαγγελματικά τάξεις συγκεροτημένα εις ίδιās κοινωνίας, συνησιωμένα εις Συντηγίας, ό Λαός δηλαδή, ό τόσο έτη τώρα ύποφέρων και μαστιζόμενος από την άπεχθή φορολογίαν, ήτις εις ούδέν άλλο έχοσιμίμενε παρά να έξυτηρηθι διά της πολυτελούς διοικήσεως την Συναλλαγήν, άντελήφθη την δύναμίν του και χωρίς θόρυβον, νομοταγέστατα διεξέδρασε τό δικαίωμα του. Με μίαν διαμαρτυρίαν του, ήν άπήσθη πρός την Έθνην Αντιπροσωπείαν εδήλωσε εις τούς θύτας της Συναλλαγής, ότι δέν είναι διατεθειμένος να δεχθι νέαν φορολογίαν.

Άλλ' έλεγε και κάτι άλλο πρός τούς ίδιους ό Λαός αυτός δηλών τούτο, αλλά και πόνον διά τόν Τόπον και θέλων έθνην εύημερίαν και πόνον στρατόν και στόλον έν ταύτφ. Άλλού ζητήσατε την άνάγκησιν τού Κράτους. Πού δε άλλο, άφού δέν θέλει ό Λαός νέους φόρους; Είς την περιουσιολογίαν, εις τās οικονομίας, εις την χρηστήν διοίκησιν.

Είναι πολύ παρήγορον αυτό. Αι επαγγελματικά τάξεις, αι εισφέρουσαι τόν όβολόν των εις τό δημόσιον Ταμείον διά να σιτιζονται οι λυμωδές αύτοι, άντελήφθησαν ποι έγκρατια ή κοινή σωτηρία. Και αύθιον, έκλογόν έπιχειμένον, θα έρωτήσουν πριν ψηφίσουν: Ποιος έχοται με πρόγραμμα οικονομικών, περιουσιολογίας, περιστολής της σατάλης; Και δέν θα έξετάσουν άν αυτός λέγεται άλλα ή βήτα πολιτευόμενος, αλλά θα έρωτήσουν: Τι θα κάμετε εάν σάς φέρωμεν εις την έξουσίαν;

Εάν έξακολουθήση προοίδια αυτή ή χειροφέτης τών επαγγελματικών τάξεων, τότε θα ίδωμεν πηγγύμενα και παρ' ήμιν τά πολιτικά κόμματα, κόμματα όμοις όχι προσώπων, αλλά κόμματα άρχών, κόμματα προγράμματος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Και πάλιν περί τών έν Τουρκία, άντι πάσης δε άλλης κρίσεως μεταφέρουμεν περιουσίαν ής έν τφ «Νέφ Έλευθέρω Τύπφ» δημοσιευθείσας έτησις επίθεωρήσεως τού μεγάλου Μάξ Νορδάν:

«Είς την Βουλγίαν, γράφει, έχον ό Αχμέτ Ριζά και οι συγκεροτητικοί μεγάλην πλειψηφίαν, προεβήσαν έν έμμέσον έκλογόν και έπομένους ήμισια άντιπροσωπεύοντες την άκριβή έκφρασιν της κοινής γνώμης. Η είσαγωγή της καθολικής ψηφοφορίας είναι άπλόος ζήτημα έκλιότου χρόνον, και τότε ή ήμισος παρ' ό τού λαού και άνεν έπισμον πείσεως και βίας έκλεγείσα Βουλή θα διαρωτίσθι έπιζόμενος τούς Νεωτόκρους δι τό ένιαόν αυτών Κράτος είναι όνερον. Έλληνας, Άραβες, Αρμένιοι, Άλβανοί, Βούλγαροι δέν παρανοήνται της γλώσσης των και της έθνηκής των άτομικότητος, Βρετόνοι, Βάσκαι, Προβηγγιανοί, Φλαμανδοί δέν τό έπραξαν μεθ' όλα τά δεικνόμενα έννα ό γαλλικός πολιτισμός, ό τού 1790 ενγενέστερος τού κόσμου τοίς προσέφερε, και τά όποια βεβαίως σήμερα ό τουρκικός πολιτισμός δέν είναι εις θέσιν να τοίς προσφέρει. Έάν ήρκει ή σπάθη όπως άπό Έλλήνων, Αρμενίων κ.λ.κ. κατασκευασθι τις Τούρκος θα έπήρχετο ή δωμωμοποίησις τφ 1453 κατά την άλωση και τότε μεταγενεστέρως της γιαννισσοκρατίας αιδνας. «Ο,τι τότε δέν ήπηρεζε δυνατόν, είναι πολύ όλιγώτερον δυνατόν έν ονταγματική πολιτεί. Έάν οι συγκροτητικοί είναι έπι τοσοῦτον πείσμονες και τετηγλωμένοι ώστε να έπιμένωσι εις τό σύστημα των, δέν θα πράξωσι ή να έξοστλώσι την χειρα πάντων κατά πάντων, να προκαλέσωσι άπλοῦστα ξενικά άνταγεία να κατακηρύξωσι την Τουρκίαν εις διαρκείς επαναστάσεις και πόλεμους και άκωνθίστους εις την διάλυσιν άκόμη να την οδηγήσωσι άσφαλέτερον μάστιγα και ταχύτερον και αύτό τού προτέρου όλεθρίον συστήματος τού άπολυταρχικου Άρβούλ Χαμίτ.

Τό μέλλον άνήκει εις τό πρόγραμμα τού Σαμπαεδίν. Τίτε μόνον δύναται να έλατχι ή Τουρκία ότι θα ζήσθ και θα προκόρη εάν μεταβληθθι κατά τό πρότυπον της Έλβετίας εις όμοιοπονον Κράτος έξ έθνικότητων μετά τοιαύτης αυτοδιοικήσεως, αίντες να εύρίσκωσι έν τη κοινή Έλευθερία χώρον διά πάσαν άνάπτυξιν και πλήρη τό δικαίωμα της καλλιεργείας τών ίδιων αυτών ιδεώδων. Έάν θέλωσι οι Όθωμανοί να λησομηθθι δι εισέβαλον εις την Ενώσθην ως βάρβαροι πολεμισται και επεκάθησαν επί τού

αύχηνος ήτηθέντων ένδών, ως κατακίηται και τέρανοι, ή άποκομή τών όποιων είναι καθήκον τιμής τών ήτημένων απαράγραπτον, όρεόλου να δημιουργήσωσι νέον νομικόν τίτλον, ούτος δε μόνον ή έλευθερία, τάξις και άσφάλεια, κομίζομένη εις τούς άλλους δογματικούς, δύναται να είναι».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΕΡΑΝΟΙ

Εθδής ως έγνώσθησαν τά καταστρεπτικά γεγονότα της Ίταλίας συνεστήθη έπιτροπή εκ τού Σ. Μητροπολίτου Άθηνών κ. Θεοκλήτου, τού Διοικητού της Έθν. Τραπέζης κ. Στ. Στρέιτ, τού βουλευτού Έρμονίδος κ. Έμμ. Ρεπούλη άρχαίου δημοσιογράφου και συνεργάτου της «Εικονογραφημένης» και τού κ. Καμάρα πρός συλλογήν έράνων. Έπι κεφαλής της έπιτροπής ταύτης έτέθη αύτος ούτος ό Βασιλεύς Γεώργιος εισενεγκών 10.000 φράγκων.

Η Έθνηκή Τραπέζα ήνοιξεν άμέσως κατάλογον έράνων μεταξύ τών ύπαλλήλων της ένταθα και έν ταις επαρχίαις, ως και τινες άλλα τραπέζαι, άνέθεσε δε εις τούς διευθύνοντας τά έν ταις επαρχίαις ύποκατιστήματα της να τεθούν επί κεφαλής τών σχηματισθόσμενων έπιτροπών. Έπίσης ήνοιξε θυρίδας έν τφ ένταθα Κεντρική μέγαφφ και εις ός γίνονται δεκτά καταθέσεις λαϊκά.

Αι ήμεριδίδες άρ' έτέρου έδωμοσίωσαν έκάλήσεις παροτρύνουσαι τās τάξεις πάσας εις ένα Πανελλήνιον έράνον, άλλην δ' έκάλωσιν άπήσθησθν ή Κεντρική Έπιτροπή πρός τόν Λαόν, και ό Σ. Μητροπολίτης έγκύκλιον παροτρυντήριον πρός τούς κατά τόπους έραρχας και τό Υπουργείον τών Έσωτερικών πρός τούς Δημάρχους, δόκιοι περιύχθησαν έν ταις έκκλησίαις, περιήλθον ή τε Κεντρική Έπιτροπή και αι έν ταις επαρχίαις Υπεπιτροπαι πάσαν συνοικίαν και πάσαν πόλιν και πάν χωρίον.

Έπίσης ό Έμπορικός Σύλλογος Άθηνών, άλλα σοματεία της πρωτευούσης επί κεφαλής τών όποιων, ως πάντοτε, ό «Παργανός», και ή «Μανδολινάτα» διά συναυλιών και ήμεριδων και άλλα τών επαρχιών εισέφερον γενναία ποσά.

Και έν Πάτρας συνέστη μεγάλη έπιτροπή πρός συλλογήν έράνων ύπερ τών θνήματων εκ τού Έπισκόπου Πατρών, ως προέδρου και τών κ. Α. Βότση, Δημάρχου, Σ. Στεφανοπούλου, προέδρου Έφετών, Σ. Σταμπολοπούλου, προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου, Φ. Γοιδ, προέδρου τού Συλλόγου «Ερμής», Α. Πάσκουα, Κ. Γκολινοπούλου, Α. Βρετόν, Χρ. Κορύλλου, Ι. Βερροίου. Ό Δήμος Πατρών άνεργράφη διά 1000 δραχμάς. Πρός τόν αυτών σκοπόν έδόθη και καλλιτεχνική έστραία υπό έρασιτεχνών εις τό θέατρον Πατρών. Οι άποτελούντες τās έπιτροπάς κατέβαλον πρώτοι 3 χιλιάδας.

Έπίσης ό Σύλλογος τών Έμποροϋπαλλήλων καθήρτισεν έπιτροπήν μεγάλην υπό τόν Πρόεδρόν του κ. Ροδούλην, ήτις συλλέγει έράνων. Πρός τόν Μητροπολίτην έν τφ μεταξύ απεστάλησαν εκ μέρους τού Έθνηκού μόν Πανεπιστημίου αι τρεις χιλιάδες δραχμαί, αι ψηφισθείσαι υπό της Συγκλήτου ύπερ τών παθόντων.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον Πειραιώς έψηφισε πίστωσιν 5.000 δραχμών ύπερ τών σεισμοπαθών της Σικελίας και Καλαβρίας. Έπίσης ό δήμος Παγασών έψηφισε 1000 δρ.

Έπίσης απεστάλησαν πρός τόν Μητροπολίτην εκ μέρους τού Υπουργού τών Έσωτερικών κ. Μπαλατζή 1000 δραχ. διά τών αυτών σκοπόν. Ούτω δέν ύστέρησε και ή Έλλάς εις τόν θιμήν αυτών συναγωνισμόν της φιλανθρωπίας, εισενεγκούσα ύπερ τών θνήματων, μεθ' όν ό Έλληνικός Λαός πολλούς δεσμούς έχει, ό,τι ήδύνατο.

Πλήν τών χρηματικών βοηθειών αίντες συνέλεγγσαν και άλλας βοηθείας έστειλεν ή Έλλάς εκ τών πρώτων. Ούτως ή «Σφακτηρία» και ή «Κρήτη» απέλευσαν κατάφορτοι από γαλέτταν, τρυφών, κονιάκ και σαφιάδα. Πεντήκοντα χιλιάδας οκάδας σαφιάδος παρέλαβεν εκ Ζακυνθου ή «Σφακτηρία».

Έπέβαλον δε της «Σφακτηρίας» έν χειροουργείον υπό τούς έπιτροχους κ. κ. Ι. Χωματιανόν και Ι. Μητσαζην μετά τού περιφήμου στρατιωτικού χειροφύργου μας κ. Σπυρ. Λέκκα, τού ιατρού τού Β. Ναυτικού κ' Παπαδοπούλου, τού ύπιάτου κ. Λιβαδά και τού άνθύπατου κ. Σχοροτανιώτου και δεκαπέντε στρατιωτών νοσοκόμων, άπάντων διδακτάρων της Ίατρικής, έκτελούντων την θητείαν των. Έπίσης άλλο χειροουργείον υπό τόν καθηγητήν τού Πανεπιστημίου κ. Γ. Φωκάν μετ' άλλόγων νοσοκόμων. Άλλο χειροουργείον υπό τούς καθηγητάς τού Πανεπιστημίου κ. κ. Ε. Καλλιωντζήν και Γερούλιανον, άλλο υπό τόν διευθυντήν της Πολυκλινικής Άθηνών κ. Αλεβιζάτου.

Πάντα ταύτα τά χειροουργεία έγκατεστάθησαν έν Κατάνη εις διάφορα νοσοκομεία, προσέφερον δε σπουδαίας ύπηρεσίας.

Όλος ό Ίταλικός Τύπος ήτο πλήρης έγκωμιών διά τās ύπηρεσίας, ως παρεΐον τά εκεί έλληνικά χειροουργεία εις τούς τραυματίας. Τό χειροουργείον τού Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού διηροήει εις δύο, εκ τών όποιων τό έν υπό τόν καθηγητήν κ. Καλλιωντζήν έγκατεστάθη και έλειτούργει εις ιδιαιτερον τμήμα τού νοσοκομείου ό «Γαμβάλδης». Τό έτερον υπό τόν κ. Γερούλιανον ειργάζετο εις τό νοσοκομείον «Σάντα-Μάρθα» ό ιατρός κ. Αλεβιζάτος προσεκολληθή εις τό νοσοκομείον «Βίτωφ Έμμανουήλ», έν τφ όποιφ διετέθησαν διά τό χειροουργείον του ιδιαιτέρα αίθουσα.

Και ό έξω Έλληνισμός δέν ύστέρησε. Οπου άμάζωνιν έλληνικά κοινότητες κατατίζονται έπιτροπαι και συλλέγουσι οίκ ένκαταφρόνητα ποσά.

Πρώτη έβωκε τό παράδειγμα ή έν Αλεξανδρεία, ως πάντοτε, κοινόνη. Έπιτροπή καταρτισθείσα εκ τών προκρίτων, συνέλεξε άμέσως, παρ' όλην την κρατούσαν κρίσιν της άγοράς, περί τās 15 χιλ. φράγκων. Ένωείται δε ότι επεκετείνει τό έργον της ή έπιτροπή και εις τό έσωτερικόν της Αλήπτου. Ούτω μέχρι σήμερα συνέλεγγσαν μεταξύ τών όμογενών 150 χιλ. φράγκα.

ΙΤΑΛΑ ΜΑΡΙΑ Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΙΤΑΛΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Η «Εικονογραφημένη» άλλοτε είχε δημοσιεύσει την εικόνα του εν 'Ιεροσολύμοις Γενικού Προξένου της Ελλάδος κ. Π. Παπαδάκη, ενός εκ των διακρινομένων μεταξύ του σώματος των Προξένων μαρτυρηθέντων της παρά το 'Αγ. Τάφο, όπου σπουδαία εθνικά συμφέροντα κινδυνεύον, απαιτούμενα συνετήν και επιπερον διαχαιρίσει, μεταθέσει του.

Τώρα η «Εικονογραφημένη» σπεύδει να γνωρίσει εις τους συνδρομητάς της διοξέτιμον Κυρίαν Ιταλα Μαρίαν Π. Παπαδάκη, σύζυγον του καλού φίλου του, αδελφόν και ένδρατον θεσποισιν.

Ητις παρά το πλεονόν του συζύγου της συγκεντρώνει περί αυτήν τας έκαις δημογεαίς μητέρας και συζύγους, παρέρουσα υπόδειγμα Έλληνίδος και συζύγου εκούτην, καίτοι αυτή κατάγειται εξ 'Ιταλού φιλέλληνο, του 'Αντωνίου Φραβασολή, εγκατασταθέντος εν 'Αθήναις, χρηματισίας δέ και καθηγήτου του Α. Μ. της Βασιλείας, του οποίου έρωσ η προς την 'Ελλάδα άδωλος και ένθεοδολική άγαπη άπρωοίωσαν αυτήν εις τελείαν Έλληνίδα.

ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Έγράψαν πολλά και έλέγησαν πολλά περί των εν τη ξένη άντιπροσώπων του Έλληνικού Έθνους, ως μη εθραιοκομήτων των πλείστον εις το ύψος της άποστολής των.

Άλλ' έν ύπάρχουν οι μη άντιλαμθανόμενοι κών την άποστολήν των, ύπάρχουν και οι άντιληφθέντες την σημερινήν άποστολήν του άντιπροσώπου του Έθνους υπό την πραγματικήν σημασίαν, ήτις κυρίως είναι η καλλιέργεια του έδάφους της άγοράς, παρ' η είναι διαπεπαιστωμένοι και η παρ' αυτή προστασία των έμπορικόν συμφερόντων του Έθνους, όπερ άντιπροσώπει.

Η εποχή καθ' ην οι Πρόξοις και Προξένοι έδμοούργουν έπισοδία διά να προκαλούν ικανοποιήσεις και επιδείξεις πών στόλων των, παρήλθον άνεπιστράπτει και σήμερα οι άντιπρόσωποι των Κρατών δέν είναι τίποτε άλλο παρά έπίσημοι κομι-βουαργαζέρ μερμηώντες όπου ύπηρετοιοι περί της διαδύσεως των προϊόντων της χώρας, ήν έκαστος άντιπροσώπει.

Η Άνατολή παραδειγματός χάριν, δυνατόν να έδιστάκτως να είπει, ότι έπαισ να είναι ο στόχος των κατακτητικών βλέψων των Μεγάλων Δυνάμεων και ο Κόλλαρ καταργήμενος εις Κωνσταντινούπολιν δέν πάλλει την σπάην του, άλλ' όπόηται επί της τρανάνης της πλαστίνης τα διαγματολόγια της Γερμανικής Βιομηχανίας.

Και υπό την έποψιν αυτήν δυνατόν τις να είπει ότι η Γερμανία κατέκτησε την Άνατολήν, την άγοράν της οποίας κατέκτησαν τα Γερμανικά προϊόντα.

Όπως άντιλαμβάνομενους την άποστολήν των ήμας όλίγους έχομεν να έπιδείξωμεν Άντιπροσώπους και μεταξύ αυτών την πρώτην θέσαν κατέγει: ο έν Σιάγκη Γεν. Πρόξενος της Ελλάδος κ. Ν. Σαλόπουλος, όστις διέμεναν εν 'Αθήναις καθ' όλον τον Νοέμβριον και Δεκέμβριον.

Ο κ. Ν. Σαλόπουλος, ίατρός τό επάγγελμα, γνωστότατος εν 'Αθήναις έγκαταστάθη πρό έτών εν Σιάγκη προς εξάσκησιν του επαγγέλματός του, πρό διεδακασίας δέ περίπου η Έλληνική Κυβέρνησις διώρισεν αυτόν Γεν. Πρόξενον έκαι.

Ο άντιπρόσωπος της Έλληνικής Κυβερνήσεως έδειξεν άμέσως προσόντα πεπειραμένου προξενικού υπαλλήλου, τα όποια τον έπέβαλον πλέον εις τας έλληνικές κυβερνήσεις, αι δέ κατά καιρούς έκθέσεις του, περί ών και ο Τύπος της πρωτεύουσας ήραολήθη, τον άνεδείξαν προξενικήν ιδιοφυίαν, και όηρξαν πολύτιμοι άλλωθός.

Άνά τας 'Αθήνας πατή μία φιλοπονωτάτη μέλισσα συλλέγουσα από παντόν ετι, χρειάζεται, και την συναντά κανείς και εις το 'Παρνασσόν' τας έορτάς και εις πσαν διάλεξιν και εις της Έταιρίας των Οίμων και Οίονοσπυμάτων τα άποστατήρια και εις τα έργογραφα μας και εις τα νηματογραφα μας και όπου έμπορικη ή βιομηχανική ή κοινωνική ζώμωσις. Έτσι άντιλήθη την άποστολήν του ο έν 'Αθήναις Γεν. Πρόξενος των

Ο ΕΝ ΣΙΑΚΩ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ν. ΣΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ηνωμ. Πολιτειών κ. Χόρτων, διότι αυτός εις η φιλόπονος μέλισσα, και παρέραι εκούτον υπόδειγμα άντιπροσώπου. Με αυτόν συγκρίνεται ο κ. Σαλόπουλος.

Χωρίς να όσπαρη δέ και εις τα άλλα ζήτηματα. Όθω εταν πρό τινος τό Μακεδονικόν ζήτημα ήτο εις την όξυτέραν φάσιν του, ο έν Σιάγκη άντιπρόσωπος της Ελλάδος ύπεξέκτισ τον πατριωτισμόν των χιλιάδων έμμοτων, συγκεντρών αυτους εις αίθουσας άπερόντους, καταφώτους και έξηγών τό Μακεδονικόν ζήτημα, παρουσιάζε με φωτεινάς προβολάς τα όμματα των βουλγαρικόν θηριωδιών, εξ εικόνων των έλληνικόν εικονογραφημένων περιοδικών, άπανα συνέλεγει έπιμελώς διά να άντιγράφη τά cliche's, πληρώνων και έργασίαν και φωτισμούς και έννοικια αίθουσών εξ έξω.

Η «Εικονογραφημένη» με χαράν δημοσιεύει την εικόνα του καλού άντιπροσώπου της Ελλάδος έν Σιάγκη έπιφυλασσομένη να γνωρίση εις τους συνδρομητάς της βαθμηδόν τους όλίγους όμοίους του.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Εθραιοκόμωτα εις την εχάριστον θέσαν ν' άναγγελλόμεν ότι από του προσεχούς τούχου θα παράσχωμεν εις τους ήμετέρους άναγνώστας άπάντων έντύπημα, ιστορικής και εθνικής σημασίας, όφελιμότατον εις τον γλαυρόν και έμειρόθη συνεργάτην μας κ. Κ. Σαράγγη Ηιζύπιόν, ύποπλοίαρχον του Πολεμικού Ναυτικού. Είς τους κ. κ. συνδρομητάς του Περιοδικού είναι πολύ γνωστός ο κ. Σαράγγης εκ της σπουδαίας περί Έλληνικού Αστοκρατορικού Στόλου μελέτης του, έκτενείς περιεκούς της όποιος εις σειράν τώντων έδημοσιώσαμεν. Η νέα συμβολή του κ. Σαράγγη, λαποτομή και ένδοξότατος άναγεται εις την ιστορίαν του Έλληνικού Στόλου από της εθνικής άποκατάσεως μέχρι του 1861, θα συναχθή δέ εις τρία ή τέσσαρα τόμωι συμπερίλαμθάνουσα τό δραματικόν κανόνην της βασι. κορδέτας 'Αμαλίας' παρ' την θέσαν Περιστερία της Σαλαμίνας, άκριβώς καθ' ην νόκτα κατέπεσεν η στήλη του Όλυμπίου Διός, εκ της τρομεράς θυσίλλης.

ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑ!

Αι έφημερίδες της Κατάνης εξαίρουν μετ' ένθουσιασμού τας ύπηρεσίας και την μόρφωσιν του μετέγοντος της έκαι εκ στρατιωτικόν ίατρών έλληνικής άποστολής άνθοπάτρου κ. Κ. Δ. Σχορτσανίτου. Δικαιοτέρα μετ' δέν ήτο δυνατόν να γίνη. Άρτίως μορφώσεως έπιστήμων άπολυτών πολλής εκτιμήσεως μεταξύ του κλάδου του ο κ. Σχορτσανίτης, εισήγη εις την ήγειρομικήν ύπηρεσίαν έπιτυχόν πρώτος κατά τον οικίον διαγωνισμόν. Καίτοι μετριόφρων και άνεπίδεικτος εξελέγη υπό της ύπηρεσίας κατά τον καταρτισμόν της άποστολής διά τα προτηρήματα του τα έπιστημονικά άπανα τον αναδεικνύον εις άλλην ήν χειροποίητην ιδιοφυίαν. Έπί πλέον όμιλει πολλές εθραιοπαϊκάς γλώσσας, μεταξύ των όποιων άπαικίστως και την Ιταλικήν.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

Με χαράν σπεύδει η «Εικονογραφημένη» να γνωρίση εις τους συνδρομητάς της την μορφήν του κ. Λαζάρου Σταματιάδου, δικηγόρου έν Σμύρνη και διευθυντού της έκαι πρώτης έλληνικής έφημερίδος «Πρόδοξ». Δικηγόρος άρχαίος και εκ των έχρητων ο κ. Λαζάρος Σταματιάδης, άσκίνθηος και άκούρατος, πολιτεύμενος και πάντοτε εις την πρώτην γραμμήν όρων έπιφελώς ύπερ των εθνικών συμφερόντων, διαδραματίσας σπουδαίον ρόλον κατά την έν Τουρκία Μεταπολίτευσιν, έκφωνών λόγους εις τας πλατείας και έρημησών εις τον λαόν τας θεωρίας του Συντάγματος. Κατά τας πρώτας έν Σμύρνη έκλογάς ήτο ύποψήφιος βουλευτής, ένδεικνυόμενος δι' όγκωδών διαθλήσεων υπό του Λαού, παρ' του όποιου κυριολεκτικής λατρείας, άπέσχε δέ πρό των έκλογών δι' άνωτέρου εθνικού λόγου.

Κατά τας προσεχείς όμωσις δημοκρασίας του Μαρτίου ο κ. Α. Σταματιάδης θα έκλήσθ ύποψηφίος εις το έτερον των δύο τμημάτων, εις η ήδη

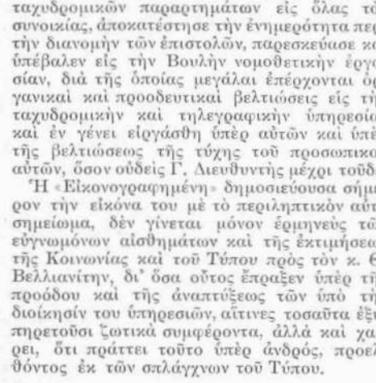
ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

διαίρεται η Σμύρνη. Έν 'Αθήναις ο κ. Σταματιάδης είναι γνωστότατος εκ διαφόρων διαλέξεων έν τη αίθουσά του 'Παρνασσόν' και τη της 'Έταιρίας των Φίλων του Λαού' και άκόμη εκ της τελευταίας του περί της έν Τουρκία Μεταπολίτευσως, συμπαιθέστατος δέ έν πσι τοίς κύκλοις. Διά την έννοφαλή του όρασιν και πρωτοβουλίαν του η Έλληνική Κυβέρνησις του έκώμησε τό στήθος με τον άργυρόν Σταυρόν του Σωτήρος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

Άδω και χαρακτηριστική φυσιογνωμία εις τον κόσμο των γραμμάτων. Διαπρόφως ός δημοσιογράφος, εισήλθεν εις την Βουλήν με όλα τα έρόδια της μελέτης και της έμβριθείας, προαισμένος δέ και με τό χάρισμα της εύλογίας, ταχώς διεκρίθη έν αυτή και ός πολιτικός άνήρ με ιδέας προοδευτικές, άντιπροσώπους την επαρχίαν του επί τρεις βουλευτικές περιόδους και έδρασίως έν αυτή άκατάγιστον πολιτικήν έπιρροήν.

Ός Γενικός Διευθυντής των Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων ο κ. Βελλιανίτης ήτύχησε ν' άνατιθή επί του θετικού πεδίου της δράσεως όλα έκείνα τα προσόντα και τας άρετάς, ών κατά την βουλευτικήν δράσιν του άνεδείχθη κάτοχος, έπιδείξας, ός άνοτάτος άρχηγός των δύο σπουδαιοτάτων ύπηρεσιών, άτινες έτέθησαν υπό την διεύθυνσιν αυτού, και νών διοικητικόν και τάσεις προοδευτικές και δραστηριότητα άκούρατον. Έπύκνωσε την μετά της Εδούτης ταχυδρομικήν συγκοινωνία, άνεκάνθη και έπηύξσε τας τηλεγραφικάς γραμμάς, άποκατάσθη εις την τηλεγραφικήν ένημερότητα, εξήρλωσε τό συμπλεγμα των τηλεφωνικών επαρχιακών γραμμών, ήξηση τα άνά τό Κράτος Ταχ. Γραφεία, έπεκτείνεσ όπω τα άγαθά της ταχυδρομικής και τηλεγραφικής συγκοινωνίας, περιέστειλεν εις τό έλάχιστον όριον τας καταχρήσεις επί των συστημάτων έπιστολών, έδωσε σπουδαίαν άνάπτυξιν εις την τηλεφωνικήν συγκοινωνία των 'Αθωνών διά της έπεκτασεως του δικτύου των τηλεφωνικών γραμμών και της ήδη συντελουμένης άνακαινίσεως των μεγάλων τηλεφωνικών άρτηριών. Επήρλωσε μίαν μεγάλην άνάγκην της πόλεως ήμων διά της ίδρύσεως ταχυδρομικών παρατηρημάτων εις όλας τας συνοικίας, άποκατέστησε την ένημερότητα περί την διανομήν των έπιστολών, παρεσκεύασε και ύπέβαλεν εις την Βουλήν νομοθετικήν έργασία, διά της όποιος μεγάλα έπέρχονται οργανικά και προοδευτικά βελτιώσεις εις την ταχυδρομικήν και τηλεγραφικήν ύπηρεσίαν και έν γένει ειργάσθη ύπερ αυτών και ύπερ της βελτιώσεως της τύχης του προσωπικού αυτών, όσον ούδεις Γ. Διευθυντής τοιού. Η «Εικονογραφημένη» δημοσιεύουσα σήμερα την εικόνα του με τό περιληπτικόν αυτό σημείωμα, δέν γίνεται μόνον έρημνείς των ευγνωμόνων αιδημάτων και της εκτιμήσεως της Κοινωνίας και του Τύπου πρός τον κ. Θ. Βελλιανίτην, δι' όσα όντος έπραξε ύπερ της προόδου και της άναπτύξεως των υπό την διοικήσιν του ύπηρεσιών, άτινες τωσαύτα έπιπρηστοιοι ζωτικά συμφέροντα, άλλα και χαίρει, ότι πρώτα τοιούτο ύπερ άνδρός, προελθόντος εκ των σπλάγγων του Τύπου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ Γενικός Διευθυντής των Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων

ΛΟΥΚΑΣ ΣΙΔΗΡΑΣ

Ο Προμηθεύς και ο Άτλας της ταχυδρομικής ύπηρεσίας. Ο άκούρατος και προσηνέστατος και πανταχού παρών θεραπείας όλων των άναγκών και των εύκολιών, τός όποιος εις υπό της Πολιτείας τεταγμένη να παρήγη εις τό Κοινόν η Ταχυδρομική Ύπηρεσία. Δαμονία ταχυδρομική ιδιοφυία, άναληφροδα πολλούς, αυτή μόνη, πλείστας ύπηρεσιακάς άτελείας και έλλείψεις διά της διοικητικής δεξιότητος, της προνοίας, της μορφώσεως και της έμπειρίας αυτής. Πρότοπον προΐσταμένου δίδοντος τό παράδειγμα του ζήλου και της άφοσίσεως πρός τό καθήκον. Αδότηρός, άλλα και δικαίως και προσηνής εις τους ύφιστάμενους του, οι όποιοι τον τρέμουν και τον σεβόνται, άλλα και τον λατρεύον συγχρότως. Μετριόφρων και άφανής συντελεστής της προόδου και της άναμορφώσεως της ύπηρεσίας του πρώτου Ταχυδρομείου της Ελλάδος, μίαν έχει φιλοδοξία, πώς να τό κατιστήση έφάμιλλον των πρωτεμόνων ευρωπαϊκών τοιοούτων με τό σχετικώς γλιόρα μέσα. τα όποια έχει εις την διάθεσιν του. Μέγας ασιόδοξος, ούδέποτε άποθηρονομένος και προσηλωμένος με γαληνίασιν πεποιθήσων εις τα ύπηρεσιακά του ιδανικά, προσφέρει άνεκτιμήτως έκδουλεύσεις και εις τό κοινόν και εις την ύπηρεσίαν, της όποιος εις τον άκορονομάσιον στίλον κεκλήμενος να προσφέρει πολύ σημαντικώτερας έκδουλεύσεις έν άποτέρω μέλλοντι.

ΛΟΥΚΑΣ ΣΙΔΗΡΑΣ Διευθυντής του Κεντρικού Ταχυδρομείου 'Αθηνών

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Ν. ΚΟΣΜΟΝ

Πρό 2 και πλέον έτών συνακροσίοτο έν Βοστώνη των 'Ηνωμένων Πολιτειών τό όπερ της έγκρατίας και κατά των οίονοσπυμάτων Παγκόσμιον Γυναικείον Συνέδριον. Μεταξύ των ύπερδισχυλίον μετασχοουσών κυριών εκ του παλαιού και του νέου κόσμου ήτο και μία Έλληνίς έπιμώως προσκλήθεισα υπό της διαβουήσεως τά του συνέδριου τούτου 'Επιτροπή'. Η Έλληνίς αυτή ήτο η θεσποισίς Σεβαστή Ν. Καλλιπέρη. Αι Άμερικανίδες ήθέλησαν να άκουσθή η Έλληνίς. Και ήκούσθη. Η όμιλία της άναποίγως βωθειαν έντόπωσι, έμώθμος δέ ο Τύπος του Νέου Κόσμου δημοσιώσων αυτήν έπλεξε τό εγκώμιον της σοφής Έλληνίδος. Τά μεγαλήτερα των άμερικανικών παρθεναγωγείων τη άνηθύσαν προσκλήσεις. Πλείστοι τούτων τη προσήγγον έβραν διδασκαλίας των έλληνικών γραμμάτων και της γαλλικής φιλοσοφίας, της όποιος εις έπίσης κάτοχος, διότι εις γνωστόν ότι η θεσποισίς Σεβαστή Καλλιπέρη διήγνησε τας πανεπιστημιακάς της σπουδάς έν τη φιλοσοφική σχολή των Παρισίων, τυγχάνουσα και πτυχιούχος αυτής. Έκλήθη προέτι εις πολλά συνέδρια συγκροτηθέντα έν Άμερική έκτοτε, σών άλλοις και εις τό Συνέδριον της Ειρήνης, εις τα όποια διά των βαρυσημάτων λόγων αυτής, τωσούτον εξαρθέντων υπό των άμερικανικών έφημερίδων, κατέλαβεν όλος πρόσχουσαν θέσιν. Άλλά και αι Έλληνικά Κοινότητες διά των προεδρείων αυτών έκάλεσαν την διαπρεπή πατριωτίδα να τας έπισκερθή εις τας πόλεις των. Πανταχού έγένοντο αυτή ένθουσιώδεις δεξιώσεις και τιμητικώταται προπομπαί. Πανταχού παρεκαλείτο να όμιλήσθ. Αι διαλέξεις αυτής, ως άγγέλλουσαν αι έλληνικά έφημερίδες των διαφόρων άμερικανικών πόλεων, ήσαν άληθή προσκλήματα. Τωσαύτη ήτο η στροφή του έλληνικού κόσμου, όπου έπρόκειτο να άκουσθή η Έλληνίς, της όποιος είχε προηγήθη ή φήμη εκ των άρθρων των άμερικανών δημοσιογράφων. Ο Έλληνομός της Άμερικής ήθελάθη μεγάλην ύπερηφάνειαν βλέπον τίνων τμήμα όξισοι: την συμπατριωτίδα των οι Άμερικανοί και δικαίως, διότι ο ήρώμμος της θεσποισίς Καλλιπέρη έν Άμερική εις θεάμωος αυτής της Ελλάδος. Οι πρόξοι των έλληνικών παρκοικών παρουσιάζοντες αυτήν πρός τα πλήθη των Έλλήνων άπανα σφύρον ίνα την Ιδου, δέν παραλείπου να ύπενημύσου ότι η θεσποισίς Καλλιπέρη και έν Γαλλία και έν 'Ελλάδι, και έν Άμερική, πανταχού έτήμησε τό έλληνικόν όνομα, θεσποισίτην τό σεμνημα του έλληνικού γυναικείου φύλου. Άλλά και από άλλης άπόψεως η έπίσκεψις της θεσποισίς Καλλιπέρη εις τας έλληνικάς παρκοικίας των 'Ηνωμένων Πολιτειών όηρξε πλείστοι όφέλειας πρόξενος. Άναξωποροί τό έλληνικόν αίσθημα, πολλαχού κινδυνεύον, εκ της άφομοίσεως του περιβάλλοντος, λίαν έπιτυθείου να έμβάλθ εις τη φύσιν του Έλληνος μετανάστου την προτιμήσιν της Άμερικανικής Πολιτείας, άσφαλιζούσης από την όλικήν άνοσιν και την ενομίαν.

Η θεσποισίς Καλλιπέρη, ήτις δέν ήξείρει μόνον θεσρητικώς γό του 'Ποιούου ότι διδάσκαται τις καθ' έλην αυτός την ζώην, έπωφελεται της έν Άμερική παραμονής της, ίνα σπουδάσθ τό βιοτεχνικόν σύστημα τό κατά σοφήν πρόνοιαν των ήνωθέντων τας τύχας του Νέου Κόσμου εισήγγον εις τα άμερικανικά σχολεία εκ παραλλήλου πρός την θεσρητικήν διδασκαλίαν και την κλασικήν μόρφωσιν. Τό επί της Έκπαίδεσεως Ύπουργείον των 'Ηνωμένων Πολιτειών παρέσχεν αυτή πάσαν εύκολίαν ίνα ίση πάσας τας λεπτομερείας του έκπαιδευτικού παρ' αυτάς συστήματος. Η εισαγωγή της βιοτεχνίας εις τα έλληνικά παρθεναγωγεία ήτο μία από τας ιδέας ύπερ ών ειργάσθη και έμύθησεν έν 'Αθήναις η θεσποισίς Καλλιπέρη, κατά τα έν η καθ' η ήτο έπιθεωρητρια των σχολείων των ήγλέων του Κράτους. Περύ τούτου είχαν ύποβάλλη ύπομνήματα και νομοσχέδια εις την Βουλήν των 'Ελλήνων, έκτυπωθέντα έκτοτε έν τη Έθνική Ύπουργογραφία τη έπινοοσι αυτής της Βουλής: Ο Άμερικανικός Τύπος επ' άρχαίτων γράφων περί της θεσποισίς Καλλιπέρη την κατατάσσει εις την χορείαν των μεγάλων παιδαγωγών, άτινες κατέκτησαν την θέσιν των έν τη Ιστορία. Είσε έργον όχλή, και περί τούτου έδει σπουδαίωτερον να σκεφθή η Έλ. Κυβέρνησις, η ταχύτερα έπάρηος της μεγάλης Έλληνίδος εις την πατρίδα της ίνα χαρηγογήσθ την επί τα πρόσω πορσίαν της γυναικείας έκπαίδευσως έν 'Ελλάδι.

ΜΑΥΡΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Έπίσημος στατιστική δημοσιεύεται έν Άγγλία άναδιόδει εις 181 τά κατά τό έτος 1908 βωθειάνα άτιρόπλοια. Έκ τούτων 74 ήσαν Άγγλικά, 107 δέ διαφόρων έθνοτήτων. Είς τους αριθμούς τούτους, έννοείται, δέν συμπεριλαμβάνονται τό Ιστοσφάρα και τα άλλα πλοία, όν, έν κρίση τις εκ του αριθμού των άτιρμων σκαφών, οκν έστιν αριθμός βέβαιος.

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΣΕΜΝΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΡΩΣ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Δέν θά τό πιστεύση κανείς. Πόσος καιρός είναι που ιδρύθη, μερίμνη και δαπάναις τής Α. Μ. τής Βασιλείσσης εν Πειραιεί τό Ρωσικόν Νοσοκομείον και έγινε τό πρώτον τής Ανατολής. Και όπως κατήντησε πλέον δέν είναι ρωσικόν νοσοκομείον, αλλά διεθνής εταγής οίκος, οίκος περιθάψεως, μία καλυμμένη Σιλωάμ, εξωθεν τοῦ ὁποίου πλῆν τῶν Ρώσων ἀξιωματικῶν και ναυτῶν πλῆθος ἀσθενῶν, Ἀγγλῶν, Γάλλων και χωρικῶν τής Σαλαμίνας και τής Ἐλευσίνας, ἀναμένει, ἐνδεχομένως τήν ἀντίληψιν τής Ἐπιστήμης, ἣν εὐαγγελικώτατα παρέχει εἰς τοὺς προσερχομένους ἀδιακρίτως φυλῆς ἢ θρησκείματος.

Τό ἴδρυμα τελεί ὑπὸ τήν διεύθυνσιν ἐξέχου ἐπιστήμονος τοῦ κ. Σβετοκνίκωφ, ἀρχιάτρου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ναυτικοῦ ἀριθμῆι δέ λεγαμένα ἄλλων ἐπιστημόνων, ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν και νοσοκόμων.

Τήν 4 Δεκεμβρίου ἐγένετο και μία σεμνή τελετή ἐν αὐτῷ. Εἰς δύο ἀδελφάς νοσοκόμους ὑπηρετούσας ἐν αὐτῷ, τὰς κυρίας Σμυρνόβαν και Μακαριέφσκιαν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσα καταβύθισα ἀπένευεν ἰδιαίτερως τό σχετικόν μετάλλιον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δέ τῆς λευκῆς τελετῆς ὁ ἐν Πειραιεὶ συνεργάτης τῆς «Εἰκονογραφημένης» κ. Γρ. Γρηγορόπουλος, ἐπιτογράφησε τό παρατιθέμενον σύμπλεγμα, δεξιὰ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὁ κυβερνήτης τοῦ Ρωσικοῦ «Οὐράλιτς», παραπλευρῶς αὐτοῦ ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσα, παραπλευρῶς τῆς ἡ ἀδελφῆ Σμυρνόβα, ὀλίγον ἐπίσθεν ταύτης ἡ ἀδελφῆ Μακαριέφσκιαν, πρό αὐτῆς ἡ ἀδελφῆ Ἰβανάβα, παραπλευρῶς τῆς ἡ Πριγκίπισσα Ἐλένη, εἰτα ἡ κυρία Σβετοκνίκωφ και ὁ κύριος Σβετοκνίκωφ, μετ' αὐτόν ἡ Δεσποινίς Τσερμπάτσέφ, θυγάτηρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσίας και τέλος ὁ Στρατιωτικὸς Ἀκόλουθος τῆς ἐνταῦθα Ρωσικῆς πρεσβείας κ. Ἀρταμόνωφ.

ΣΤΕΠΑΝ ΕΦΕΝΔΗΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ

Αἱ πρώται ἀπὸ τῆς ἐν Τουρκίᾳ μεταπολιτεύσεως βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἀνέδειξαν ἀντιπρόσωπον τοῦ Νομοῦ Σμύρνης και τὸν Στεπᾶν ἐφένδην Σπάρταλην, Ἀρμένιον τήν καταγωγῆν, ἀλλ' ἀπολαύοντα ἀμερίστου συμπαθείας παρά τῇ Διεθνῇ Κοινοτήτι Σμύρνης, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καρητήθη ὁ ἐπιτυχῶν βουλευτῆς Σιτέμ ἐφένδης. Τήν ἐπιτυχίαν τοῦ Στεπᾶν ἐφένδης ἡ Σμύρνη ἐχαίρειται ὡς χαρμόσυνον γεγονός. Ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Βουλῇ ὁ κ. Σπάρταλης θά εἶναι ἐκ τῶν πρώτων παραγόντων καθόσον ἀπολαύει πολλῶν συμπαθειῶν παρά τοὺς Νεοτούρκους.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΤΟΡΠΙΛΛΑΙ ΜΑΣ

Αἱ εἰς τὰ ἀντιτορπιλικὰ μας σκάφη τορπιλλοὶ παρελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀξιωματικῶν, ἀπὸ προηγουμένως ἐδοκιμάσθησαν. Αἱ νεαὶ τορπιλλοὶ μας συστήματος Σβάρτσκοφ, ἐκ φωσφορομιγῆς κρατερώματος, ἐδωκαν κατὰ τὰς δοκιμὰς ταχύτητα τριάκοντα πέντε χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Αἱ δοκιμαὶ ἐγένοντο ἐν τοῖς ἐν Κιέλω συνεργείοις τοῦ Σβάρτσκοφ, ἀπὸ σταθμοῦ και ἡ παρατιθέμενη φωτογραφία παριστᾷ ἀκριβῶς τήν ἐκσφενδόννησιν τῆς τορπιλλῆς ἐκ τοῦ τορπιλλοβλητικοῦ σωλήνος και πρὶν αὕτη εἰσδύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν. Σπουδαῖον εἶναι ὅτι ἡ τορπιλλῆ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι ἀκίνητος αἰωρούμενη εἰς τὸν ἀέρα, τοῦθ' ὅπερ προδίδει και φωτογραφικῆν μηχανὴν ὠπλισμένην μετὰ ταχύτατον — ὅπως λέγουσιν — φακὸν και χειριστὴν ἐρασιτέχνην δεινόν. Καὶ ἀναδεικνύεται τοιοῦτος ὁ φίλος ναυπηγὸς κ. Παῦλος Παυλίδης, ὁ ἐποπτεύσας κατὰ τὰς δοκιμὰς, ὅστις και ἔλαβε τὰς εἰκόνας διὰ τὴν συλλογὴν του.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ὅλην τὴν διαρρευσάσαν φθινοπωρινὴν περίοδον τρεῖς θέατροι ἐλληνικοὶ ὁ τοῦ Σαγιῶρ, ὁ τῆς Δ'ος Κοτοπούλη και ὁ τῆς κυρίας Βερώνη, ἐπαιξάν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου οὐδὲν ἦσαν οὐδὲν πλέον ἐπαθον οἰκτρὸν ναυάγιον. Ὁ θέατρος Νίκα ἐπαιξεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ δὲ θέατρος τῆς κυρίας Κυβέλης εἰς τὰς Πάτρας. Ὁ θέατρος τῆς κυρίας Κυβέλης ἦρε θριάμβους εἰς τὰς Πάτρας, ὦν ἀριστα

κατηρτισμένος. Χάρης μάλιστα εἰς κάποιον Σάβλων ἐργολάβον τοῦ Δημ. Θεάτρου, ἐννοοῦντα νὰ θησαυρίσῃ μετὰ τὸ γλίσχρον ἀγκυρεμάν, ὅπερ εἶχε συμφωνήσει μετὰ τὸν θέατρον και μὴ ἐννοοῦντα οὐδὲ καν μίαν ἐπανόληψιν ἐνός ἐργοῦ παιχθέντος, ἔκαμε και κάτι πρωτοφανές εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἐλληνικοῦ θεάτρου. Καθ' ἐκείστην σχεδὸν ἀνεβίβασιν νέων ἐργῶν. Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὸ ἐτάκισε κυριολεκτικῶς τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸν θέατρον καλλιτέχνας, διαρκῶς μελετῶντας και προδόνοντας νέα ἐργα. Ἀλλὰ ἡ γήμενος θεατρῶν ὅσα ἐδούλατο συνείναι.

Εἰς τὰς Πάτρας ἡ κυρία Κυβέλη, κατόπιν ἐπιμελοῦς μελέτης ἀνεβίβασε και τὴν «Ἄνταρ», τὴν τρίπρακτον κομειντὶ τῶν κ.κ. Δ. Βρατσάνου Δεσφιντοῦ τῆς «Εἰκονογραφημένης» και Ἄρ. Ζήνωνος Δικηγόρου, ἣν κατὰ τὸ παρελθόν θέρος εἶχε παίξει εἰς τὴν Νέαν Σκηνὴν ἡ Δ'ος Κοτοπούλη. Ἡ κυρία Κυβέλη ὑπῆρξεν ἀφθαστος εἰς τὴν ὑπόκρισιν κυριολεκτικῶς, διὸ και κατεχειροκρατήθη ὑπὸ τῶν θεατῶν, οἵτινες εἶχον ἐνθουσιασθεὶ μετὰ τὸ Ἑλληνοπρεσβείστατον ἐργον.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Μετὰ τὴν «Forza del destino» τοῦ Βάρδη ἦνοιξεν ἐφέτος τὰς πύλας τοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Κερκύρας. Τὸ ἐργον τοῦτο — οὐχὶ βεβαίως και τὸ καλλίτερον τοῦ μεγάλου μουσουροῦ — ἀπαρτίθησαν ὀλίγας παραστάσεις παρεχώρησε τὴν σκηνὴν εἰς τὴν ἀθάνατον «Traviata». Ἐκτέλεσις καλὴ μετὰ σπουδαῖον τὴν Brambilla και ὑψίστων τὸν Alemanni. Μετὰ ἀποτυχίαν, εἰς πλείστους ὅσους λόγους ἀφειλομένην, παρεστάθη ὡς τρίτον ἐργον ὁ «Mefistofele» τοῦ Boito. Καθ' ἦν ὥραν τὸ φύλλον μας βλέπει τὸ φῶς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θά δίδωται εἰς «Pescatori di perle» τὸ γλυκὺ ἐργον τοῦ Bizet. Εἴθε νὰ μὴ κατανήσουν και οἱ ἀκροασταὶ... ἀλλεῖς μαργαριτῶν, ἀλλὰ μαργαριτῶν... μουσικῆς φύσεως.

Τὸ ν' ἀπατήσῃ τις εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν μουσικῶν θέατρων πρῶτης τάξεως μετὰ τὸ γλίσχρον μέσα τὰ ὅποια διαθέτει τὸ Δημοτικὸν Θεάτρον Κερκύρας εἶναι παραλογισμός. Διότι οἱ καλοὶ ἡθοποιοὶ προτιμοῦν τὴν Ἀμερικὴν και τὰ θεάτρα ὅπου καλοπληρώνονται. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἀπαιτεῖται περισσότερος σεδακμὸς ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων πρὸς τὸ πληρῶνον κοινόν.

Διότι ὁ μεταδαινὸν εἰς τὸ θεάτρον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ παρίσταται πρὸ πειραμάτων, ὅποιον τὸ λαβὸν χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν παράστασιν τῆς «Forza del destino». Ἐνθ' ἐπιλαβὴ τὸ κοινὸν ἐπερίμενει εἰς τὴν δευτέραν πράξιν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ μέρος τοῦ ὁ συνήθης βαθύφωνος — καθὼς ἄλλως τε και εἰς τὰ προγράμματα ἀνεφέρτεο — ἐξῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, τὸ πρῶτον παρουσιάζομενος ἀπὸ σκηνῆς «debutante», ὅστις μὴ δυνάμεις νὰ προχωρήσῃ ὑπερβαίῃ ν' ἀποσυρθεὶ ἀντικατασταθεὶς ἀμέσως ὑπὸ τοῦ συνήθους βαθύφωνου.

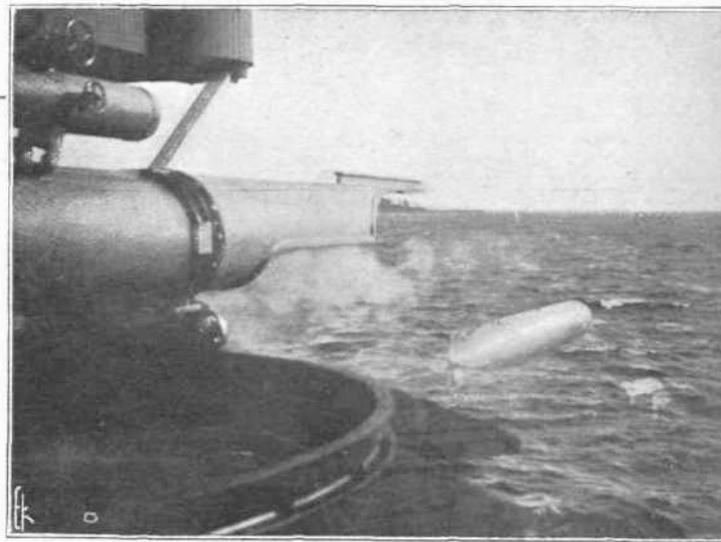
Τὸ ἐπεισοδιον τοῦτο ἐπροκάλεσε τοὺς γέλωτας τοῦ ἀκροατηρίου και ἀρκετὰ σφύριγμα, ἀπευθυνόμενα, βεβαίως, κατὰ τοῦ ἀρχαρίου βαθύφωνου.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἐργα τοῦ προσεχῶς μηνὸς θά εἶναι ἀξία καλλιτέρας ὑποδοχῆς.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Κικέρων ἔλαβε διὰ τὸν Κανονίον Ρεβέλιον ὁ ὁποῖος ἐχρημάτισεν ὑπατος ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν. «Ἐχομεν ἕνα ὑπατον ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε τὸσον ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς Πατρίδος, ὅστε κατὰ τὴν ὑπατείαν του δὲν ἐκοιμήθη ὅτε μίαν νύκτα».

Εἰς κάποιον ἔβανον ὁ Φοντενέλλ εὐρισκόμενος πλησίον φυλαγγύρου εἶδεν ὅτι οὗτος ἔδωκε μικρὸν τι ποσόν. Ὁ συλλέγων ὅμως τοὺς ἔβανους κατὰ λάθος ἀγρηθύνθη και διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὸν φυλαγγύρον, ὁ ὁποῖος διαμαρτυρήθη βεβαίως ὅτι ἔδωκε. — Δέν εἶδα, ἀλλὰ πιστεύω, εἶπεν ὁ συλλέκτης. Καὶ ὁ Φοντενέλλ. — Ἐγὼ εἶδα ἀλλὰ δὲν πιστεύω!

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ ΜΑΣ